

Sevgili Okuyucular

«Büyük Piramit'in Sırrı» isimli, hepinizin beğenisini kazanacağını umduğumuz, kitabımızı yayınladık. Kitabın en önemli yanı gizemli bilgilerden ziyade matematiğe dayalı kehanetlerdir. Yazarın verdiği bir çok bilgileri de samimiyetle gözden geçirmek oldukça yararlı sonuçlar verecektir.

Dostlarımız,

Ruhsal Yol'un kadirbilir kardeşleri,

Eğer, dünya icaplarına uymazsak onun şartlarına göre akli ve vicdanî bir yolu izlemezsek, ulaşacağımız yere varabilmemiz çok şüphelidir. Makûl vicdan ışığında ilerlemenin sayısız jaydaları vardır. Makûl vicdan varlığı «kendini tanımaya, bimeye» götüren en emniyetli yoldur. Deneylenmemiş bilginin soyut kıymeti ancak duvara düşen gölge gibidir. Gölgeyi yapana inanmakla iş biter mi? Oysa aynı gölgeyi meydana getiren b.r'den fazla asıl-şey vardır ki işte bu «hayat'ın bilgisidir.» Böylece hayat deneyinden geçmiş bilgi soyut olmaktan çıkmış, «asıl» olmuştur. .

Dünya'da çeşitli tekâmül yolları vardır. Her yolun yolcusu varacağı yere güvenli ve hızlı ulaşmak ister. Seçtiği vasıtaya göre yol alır. Nedense yolcu yol ile vasıtayı birbirine karıştırır; vasıtaya sarılıp onu kendine baştacı yapar ve varacağı yeri unuttur, olduğu yerde ham hayallere dalar gider; uykudadır artık...

Uykudan uyanmak, gözleri açılmak, anlayış mertebesinde yükseklik kazanmak gözyaşı ve kan yoludur. Putseverliği terk etmek, yok etmek, yalın ve basit bilgiye ulaşmak, kendi iç uzayının kâşifi olmak acılarla, gözyaşlarıyla, gönül yaralarının ıstıraplarıyla doludur.

★★★

Sevgili Okuyucular, Mart Ayı'ndan itibaren Derginize ELLİ LİRALIK bir ZAM yapacağız. Yeni yılın baskı - dizgi ve diğer artışları karşısında vazifemize devam edebilmek için «ayakta kalabilmek için», böyle hareket etmek zorunda kaldığımızı sizler zaten biliyorsunuz. Hepimiz çok büyük bir aileyiz. Scrunlarımızı çözümleyeceğiz elbette!... Kitaplarımızı tanıtırız, hediye ediniz, satılmasını kolaylaştırmız.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Realite

Ergün ARIKDAL

Elemental Güçler

SORU: Elemental güçler ve karanlık güçler insan üzerinde ne tür etkiler bırakır?

CEVAP: Okültizmde, yani gizli bilimde insan bedeninin çeşitli bedenlerden meydana gelmiş olduğu bilinir. Görünen bir fizik beden var. Bu fizik bedenin gerisinde, aşağı yukarı aynı formu daha yuvarlak hatlarla muhafaza eden, daha renkli daha ışıklı bir başka bedeni vardır. Buna 'esiri beden' ya da astral beden denir. Bunun da dışına taşan daha ince yapıda bedenleri vardır. Tüm bunlar, ruh varlığının fizik plânla bir araya geliş sırasında meydana gelen çeşitli *ps.şik alanları* ifade eder.

İnsanın her zaman iyi kullanmadığı, daha doğrusu çoğunlukla iyi kullanmadığı bir melekesi vardır: imajinasyon (tahayyül) gücü. Zihnin bazı şeyleri tasavvur etmek, tahayyül etmek, imgelemek gücü vardır. Telepati deneylerinin temelinde imajinasyon dediğimiz imgeleme yeteneği/melekesinin rolü yatar.

Zihinde tasavvur ettiğimiz bir harf, bir basit şekil, bir rakam zihinde bir siyah ekran üzerinde, beyaz yazıların yazılışı gibi belirebilir. Bunları cehtinize göre belirli sürelerde zihin ekranınızda canlı olarak tutabilirsiniz. Bunları belirli bir hedefe yönlendirebilirsiniz. Karşı tarafta bunları almaya amade bir boş zihin (ekranı) mevcutsa, gerçekten de bir telepatik alış-veriş meydana gelebilir. Yani burada imajinasyonun önemli bir rolünün bulunduğunu belirtmek istiyorum.

Okültistler derler ki, «İnsan tahayyül ettiği şeylerle, ya da tahayyül melekesiyle astral/esiri madde üzerinde (fizik bedenimizi çevreleyen madde üzerinde) etkide bulunabilir. Orada tahayyül ettiği şeylerin formalarını meydana getirebilir.» Bunu bir örnekle açıklayalım: Çok kuvvetle güzel bir kuş düşünüyorsunuz. Kuşkusuz, değişik yöntemler kullanmak suretiyle astral bir kuş meydana getirebilirsiniz. Astralde meydana gelen bu kuş, sizin onunla olan ilişkinize bağlı olmak üzere, ilişkiniz süresine ve yoğunluğuna bağlı olmak üzere

re aynı formu muhafaza edebilir. Böylece astralde meydana getirmiş olduğunuz bu küçük astral heykelcik yeryüzündeki kaba mermer heykelcikten daha süptil (seyyal), *emrilere daha fazla uyabilen yetenektedir.* Bu esiri madde içerisindeki «objeleşmiş tahayyül» kendisini meydana getiren fikrin amacına göre faaliyet geçer. Eğer olumsuz amaçlarla kullanılacak bir kuşsa bu menfi yayın yapan bir uydu gibi devamlı olarak kendisine yüklenmiş olan menfi neşriyatı yayar.

Genellikle menfi düşünmek, yani alçak frekansla düşünmek çok yaygındır; menfi düşünceler sahip erinden olduğu kadar bir diğerinden de beslenirler. Hemen hemen hiç zayıflamayan her yerden beslenirler. Yani bu elemental, yarı canlı sistem kendine uygun, ısınmalar edeceği bir merkez/kaynak muhakkak bulur. Majisyenlerin hem korktukları hem de hoşlarına giden bir durumdur bu. Çok sevme eri, onları yönlendirmek suretiyle menfi amaçları doğrultusunda kullandıkları enerjilerden kaynaklanır. Korkuları da, bunların bir de «sahibine» dönüşlerinin bulunmasındandır. Sahiplerine dönme olasılıkları çok fazladır. Tüm yüklenme kendi üzerlerine olur. Yıldırım yemiş gibi olurlar ve genellikle hayatlarını yitirirler ya da felç olup, sürünürler. Tarihteki büyük okültistlerin çoğu bu şekilde ölmüştür; yani mutemadiyen beslenmiş oldukları menfi etkinin kurbanı olmuşlardır.

Kuşkusuz aynı durumun müsbeti de vardır. Hatta müsbet bir özelliği de tabiatta yayın ve hâkim durumda bulunan «pozitif güç» den beslenmesidir. Dolayısıyla, pozitif düşünceyle meydana getirilmiş olduğunuz, pozitif yüklü elemental bir varlık, siz onun arkasını bırakmış olsanız bile, yani beslemesenez bile, evrenin temel yapısında bulunan pozitif enerjiden doğal bir beslenme içerisinde kalır. Yeter ki böyle bir nüve oluşturulabilsin.

«İyilerin yüzü suyu hürmetine, yani iyilerin mevcudiyetinden dolayı birçok işler yürür» sözü vardır. Bunlar ortaya rastgele atılmış deyişler değildir. Her biri bir bilgiye dayanılarak söylenmiş sözlerdir. Pekâlâ kendi pozitif düşüncelerimizle meydana getirmiş olduğumuz bu elementalleri başkalarının üzerine yönlendirebiliriz, ya da kendiniz için koruyucu bir şemsiye haline getirebilirsiniz. Sizi koruyabilirdiği gibi başkaları için de koruyucu vazife görür. İyilik dağıtıcı vazife görür. Şifa verir. Daha önce söylediğimi 'kara büyücüler' kullanır. Bu, şimdi söylediğimi de, 'ak büyücüler'. Her ikisinin de (doğudan ve batıdan olmak üzere) okült literatürde pek çok örnekleri vardır.

T E L K İ N

İnsanların telkin altında kalmaması mümkün değildir. Hayatımız, zaten çeşitli şekillerde organize edilmiş tesirlerle/etkilerle yönetilmeden ibarettir. Her varlık bir diğerine etkide bulunur. Bunun harici mevcut değildir, çünkü mantık ve gözlem dışıdır. Her varlık bir değerine, (fakat tahakkuk zamanı, gerçekleşme zamanı uzun olabilir)

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

telkin edip durmaktadır. Ama telkin tahakkuk ediyor veya etmiyor ya da çok sonra ediyor... Veya telkin, muhafaza edilme bakımından kayba uğradığı için, eylemin telkin sonucu olmadığını, kendimizin yaptığını söyler geçeriz.

Ama özel anlamda, örneğin hipnotik bir durumda veya rölakse haldeki bir kimseye söylenen sözler o kimse tarafından meydana getirilmiyor veya getirilemiyorsa, (ki her iki hal de mümkündür), 'telkin almıyor' denebilir. Fakat genellikle tüm insanlar şu ya da bu şekilde birbirlerini etkilerler veya etkisi altında kalırlar. Telkin alamamak diye birşey yoktur. Fakat özel anlamda, çok özel bir şeyin ortaya çıkması ya da davranışlara yansması münakaşa götürebilir. Olmayabiliyor, fakat değişik telkinler kullanmak suretiyle ve enerjik bir sabırla hemen hemen % 60-70 insanların telkine yatkın oldukları kanıtlanmıştır.

HOCANIN TELKİNİ

Bir de ölen bir kimsenin arkasından mezarı başında verilen telkin vardır. Bu, çok özel bir eğitimden sonra ancak uygulanabilen bir türüdür. Bu eğitim, bugün, hiç bir yerde verilmemektedir. Bilenciler de zaten 'ölüye telkin verir pozisyonda' değildirler. Şunu demek istiyorum ki, cenazelerde yapılan telkin 'iki dudak arasından çıkan sözden' ibarettir. Çünkü telkinin (özellikle bu tür telkinin) temelinde tamamen bir telepatik alış-verişin yapılması söz konusudur. Bilemiyorum din görevlilerinin arasında bu tip telepatik kuvveti olan var mı? Belki vardır, bilemiyoruz. Çünkü gerçekten telepatik anlamda bu işi başaranlar ortalarında gözükmezler, pek bilinmezler. Bunlar mezar başında olmadan da, her nerede bulunurlarsa bulunsunlar, bedenini yeni terketmiş birisiyle bağlantı kurup, kendisinin içinde bulunduğu şaşkınlık ve kararsızlık halinden, çekingenlik ve korku durumundan bir an önce kurtulmaları için yardım etmeye, asıl durumlarını anlatmaya çalışırlar.

Çok eski zamanlarda bu işin çok özel yetenekli kişiler tarafından yapıldığını biliyoruz. Fakat onlar onu mezarlıkta vs. değil, doğrudan kendi evlerinden (odalarında) veya daha sonra oradan geçerken yapacakları yardımı esirgemezler. Bu konudaki pek çok menkıbenin bir kısmı da Hz. Muhammed'le ilgili bulunmaktadır. Mezarlıklarda hâlâ kendi dünyasal hatıra ve bağlılıkları içersinde avare şekilde dolaşıp duran bedensiz varlıklarla bağlantı kurup onlara, yollarına devam etmeleri için ikna edici, rahatlatıcı dualarda bulunurlar hatta karşılıklı konuşurlardı.

Hislerin egemenliđi: His Realitesi

■ Erol KONYALIOĐLU

EVRENDE BİR BAKIMA
EŐİTLİK YOKTUR

Evren varlıkların tekâmül ortamıdır. Çeşitli yoğunluktaki zaman ve mekânlar içinde varlıklar, belirli kademeleri aşı aşı tekâmül ederler. Sonsuz tekâmül yollarından bir tanesinde varlıklar evrimlerini insan olarak sürdürürler. Hiç şüphesiz, aynı derecede değerli olmak üzere insanlık branşının altı ve üstü de vardır. Her seviye belirli bir tedrisi gerektirir ve ruhsal rehberlerin yardımıyla İlahi İrade Yasaları çerçevesinde. Yüce Bir Plânın ince ince işlenmesi görevini sürdürürler. Varlıklar, «Kendini bil.», «Tanrı'nı bil.», «Tekâmül et» bilgisini özerinde taşırlar ve bu itilişle uygun ortamlarda, İyakatlarına göre defalarca enkarne olurlar. Şuurlarının belirli bir bölümünü yansıttıkları bu ortamlarda sınıflar geçmek, okullar bitirmek varlıkların en büyük görevi ve sorumluluğudur.

İşte, yeryüzü insanı da, genel bir plânın minik bir parçasına teşkil etmek üzere düşü kalkan ilerlemekte olan ve yeryüzü okulunun kendine özgü şartları altında tekâmül etmekte olan bir varlıktır. Yeryüzünde, tekâmül etmek ve aynı zamanda tekâmül ettirmek mukadderinde olan insan, çeşitli realite kademelerini birer birer yaşamak ve onları aşmak zorundadır.

Şu anlamda ki; her varlık tekâmül seviyesi, idrak genişliği, şuur açıklığı, tekâmül ihtiyaçları ve meksefesinin kapasitesi bakımından farklı farklıdır. Bu bakımdan insanlar da birbirinden bu oldukları tekâmül seviyesi bakımından farklı farklıdır. Ama her varlık, verilmiş olan tekâmül etmek fırsatı bakımından eşittir.

Bizim dışımızda vukubulan bir olayı müşahedemiz ile bir başkasının müşahedesini hiç bir zaman birbirinin aynı değildir. Hatta aynı olayı gözlemleyen kaç kişi varsa, o kadar çeşitli değerlendirme ile karşılaşırız. Oysa olay aynı olaydır. Belirli şartların biraraya gelmesiyle gerçekleşmiş bir hadisedir ve apaçık ortadadır. Buna rağmen olaydan ayrı ayrı sonuçlar çıkarılmaktadır. Herkes de kendi müşahedesinin doğru olduğuna iddia eder ve gerçekten öyle olduğuna inanmaktadır. Olayı olduğu gibi algılayabilmemize engel olan nedir? Olay masumca olup bitmiştir, ama biz onun hakkında neden tek boyutlu, bulanık, eksik ve bazen hatalı değerlendirmelere gidiyoruz? Üstelik yargımız üzerinde ısrar ediyor ve kimi zaman yıkıcı mücahedelelere girişiyoruz?

(Lütfen sayfayı çevirin'iz)

Besbelli ki, olaya çıplak gözle değil de, renkli gözlükler arkasından bakıyoruz. Yani, zihnimizde bazı engeller var ki, olayı objektif bir şekilde değerlendiremiyoruz. Ve hele kendi hükmümüz üzerinde bir atmaca saldırganlığı ile ısrarda bulunuyorsak, bırakın objektif kalmayı biz daha zihnimizdeki engellerin farkında bile değiliz demektir. Gözündekî 10 dioptrilik bir koca gözlükle 1 Km. ötedeki sineğin kanadını gördüğünü iddia eden bir miyon gibi... Gözündekî kırmızı camlı bir gözlük'e bembeyaz bir yumurtaya, bu kırmızıdır diye iddia eden bir adam gibi... Demek ki, biz daha kendimizi tanıma eylemine girişmemişiz. Kim olduğumuzun, ne olduğumuzun farkında değiliz. Gözümüzdeki gözlüğün farkında olmayacak derecede uyku icindeyiz. Bu olay karşısında ben neden böyle davrandım? Neden böyle bir karar verdim? Değer yargılarım nelerdir? Hislerim, inançlarım nelerdir? Ahlakî prensiplerim ne'erdiler? Ben, böv'e düşünürken neden diğerleri daha farklı düşünüyor? Acaaba zihnimi nasıl arıtabilirim? Takıntılarım, bağınazlıklarım, nasıl kurtulabilirim? Benim sahib olduğum bilginin bir üstü var mıdır? Varsa ona nasıl ulaşabilirim? Bu soruları insanın kendi kendisine sorması gerekir. Aksi halde kısır döngüden kurtulamayız.

**TEKÂMÜL OLAYI,
GÖZLEMLEYEBİLDİĞİMİZ
HERŞEYDE MEVCUTTUR**

Bu öyle bir mevcudiyettir ki, kendi kendinin farkına varamaz. Ancak onu başka birisi gözlemleyebilir. Böylece, tekâmülün çeşitli de-

recelerini görebilmemiz, bizim idrakimizin kuvvet derecesiyle ilgili olmaktadır. İzafi de olsa hepimizin bir hakikat anlayışı, yani realitesi vardır ve bundan mermanın görünürüz. Yani hepimizin kendimize has değerlendirme gücümüz vardır.

Tabiat kanunları ve kendi varlığımızın dışında bulunan herşey ve canlı ile dengeli alâka kurmamızı sağlayan bizim şuurumuzdur. Şuurumuzun esaslı bir görevi etrafta olup biten olaylardaki prensipleri anlamak, onları uygulayabilecek sadeliğe indirmek, dolayısıyla ferdi bileiyi ve hürriyeti arttırmaktır. Öyleyse, insanların tekâmül kademeleri onların şuur dereceleriyle alâkalıdır. Yani, şuurumuzun çevreyi ve olayları kavrayışı ve ona hakim oluşu tekâmülümüzü sağlamaktadır. Bu durumda şuur hallerinin ne demek olduğunu incelememiz gerekmektedir. Şuur ya da ruh hallerinden maksat, psikolojik şuur halleri ile ilgili değildir. Demek istediğimiz, ruhun genel bilgisi ile ilgili derin şuur halleridir.

Hepimiz şuur sahibiyiz ve hepimizin şuur seviyesi ve gücü farklı farklıdır. Bu yüzden her insanın anlayış ve idrak yeteneği ayrı ayrı olmaktadır. Anlayış ve idrakimize yön veren etkenlerin en önemlisi kendi kişiliğimizin, nefsanîyet derecesidir.

**REALİTEMİZİ
ŞEKİLLENDİREN
ETKENLER ve DEĞİŞİK
REALİTELER**

Kendimize göre hakikati anlayış derecemiz olan realitemiz, herşeyden önce nefsanîyetimizin derecesine göre bir seviye kazanır. Nefsanîyet insanlık kademesinde mağ-

lup edilmesi şart olan bir kaderdir. Kimse bu savaşı kazanmadan kendini daha yüksek bir hayata lâyık bulamaz. Bir savaşı kazanabilmemizin ilk şartı ise hasmı iyi tanımadır. O halde kendimizi bilme gayreti içinde olmalıyız. Bu sayede kişiliğimizdeki nefsaniyeti tanıyabilir ve onu terbiye edip kendisinden yararlanacağımız bir araç haline sokabiliriz.

KENDİNİ BİL

Bu bakımdan, Delf mabedi girişine yazılmış olan «KENDİNİ BİL» cümlesini ne kadar tekrar etsek, üzerinde ne kadar düşünelim, azdır. Esasen nefsaniyet ruhun öz malı değildir. Ruhun maddeye etkisiyle ortaya çıkmış geçici bir haldir. Bir varite değildir. Kesip atılacak bir ur gibidir. Ama bu uru tanımak mecburiyetindeyiz. Zekâ nefsaniyetin çeşitli biçimlere girmesine, onun makbul, cazip ve meşru sayılmasına yardım etmiştir. İnsanın zekâsı ile birlikte nefsaniyeti ortaya çıkmış ve zekâ, bir çok realiteler boyunca nefsaniyetin hizmetkârı olagelmıştır. Bugün durum böyledir. Zekâmızın dizginlerini vicdanımızın eline verdiğimiz takdirde hayra yönelmiş oluruz ve başkalarının yükselmesi için kendi egomuzu bir kenara çekmiş oluruz. Bu ise, tekâmülde hız kazanmamız demektir. Bu hale gelebilmek ise, öyle kısacık bir hayat dönemi içinde başarılmaz. Defalarca yeniden doğularak, uzun tecrübeler geçirerek, ıstıraplar içinde yoğrularak ve ruh melekelerini geliştirerek mümkün olabilir. Dünya insanı için istenen seviyeye gelebilmek, vicdan sesini bizden beklenen seviyede duyabilmek

ve hatta onu da aşmak için şu realite kademelerinden tedricen geçmek zorundayız.

1. Otomatizma Realitesi
2. His Realitesi
3. Vicdan Realitesi
4. Vazife Sezgisel Realitesi.

Açıktır ki, bu realiteler kaskatı sınırlarla birbirlerinden ayrılamazlar. Her hangi bir realiteyi yaşayan bir insanın zaman zaman daha alt ve daha üst realiteleri yaşamayaacağı demek değildir.

Biz, ağırlık his realitesinde olmak üzere bu realiteleri inceleyeceğiz.

Realite, genel anlamıyla hiss'in alâkadar olduğu mevcudiyete kanı olmaktadır. Burada sözü edilen his, esas olarak beş duyu ile belirlenmiş olmakla beraber, az da olsa, sezgiyle de alâkalıdır. Realite, kişinin kendi ve çevresi hakkındaki kanaatidir. İnsan, kendi dışındaki objeler dünyasını realitesinin gücü oranında idrak eder ve böylelikle kendimize göre değer hükümlerimize sahip oluruz. Örneğin, dışımızda vukubulan bir olayla ilgili olarak idrakimize bir takım fikir, duygu, intiba ve sezgiler gelebilir.

OLAYIN BİZİ İLGİLENDİREN KISMI

Bu olayın bizi ilgilendiren kısmı, bizim kendimizde bulunan anlayış ve yorumlama gücümüzün temin ettiği bir kısımdır. Bizim gerçekten ihtiyaç duyduğumuz tesirden başkası, bize değerli değildir. Kendi yönümüzden, kendi açımızdan bir değerlendirme yaparız ve genellikle yanlış bir sonuca ulaşma ihtimalimiz de vardır. İnsan

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

bu durumda haksız değildir. Örneğin, benim aylık gelirim ne kadar-
sa, ben o bütçeme uygun bir takım
elbise almak zorundayım. Vitrin-
ler çeşit çeşit elbiseyle doludur,
ama ben elimdeki imkânâ göre bir
tanesini secerim. Seçme imkânım
gelirimle orantılıdır. Diyebiliriz ki,
varlık içinde bulunduğu şuur sevi-
yesiyile paralel olarak bir hakikat
anlayışına şahittir. İdrak yetene-
ğinin her varlıkta ayrı ayrı oluşu,
o varlığın şimdiki, geçmiş ve gele-
cekteki hayat devrelerinin ve an-
larının türlü türlü olmasını doğu-
rur.

OTOMATİZMA REALİTESİ

İnsan genel olarak ikiye ayıra-
bileceğimizi müsbet ve menfi tesir-
ler yardımıyla tekâmülünü sürdür-
r. Varlık şuurulu ya da gayrişuuri
olarak bir tatbikata gereksinime
duyuyorsa, tatbikatin gerektirdiği
ortam ve tesirlere kendisi gider ya
da sevko'unur. Otomatizma reali-
tesinde durum, sevkolunmakla ifa-
de olunabilir. Bu realitedeki varlık,
kendi fiilleri hakkında neden, ni-
çin, nasıl sorularını soramaz ve so-
rulana cevap da veremez. Davranış-
ları şuurulu bir faaliyet olmayıp iç-
güdü ve ictepi'lerin eseridir. Çok be-
lirsiz bir duygulanmanın itilimi ile
meydana gelir. «Elimde olmadan
yaptım.» denir. Faal olan gayrişu-
urdur.

Bu realitedeki varlıkların şuur
ları kapalıdır ya da aşırı bir darlaş-
ma içindedir. Yapılan faaliyetle
kendi şahsiyeti arasında ilgi kura-
maz. İcra edilen fiil karşı konulmaz
bir fiildir. Bu fiil yerine getirildik-
ten sonra huzur ve sükûn elde edi-
lebilir. Gayrişuurdaki programa

karşı koyması söz konusu değildir.
Varlık bir robot gibi gayrişuurun
impulslarına cevap verir. Bu tekâ-
mül seviyesindeki varlık kendisine
zerkolunan tesirlerin altındadır ve
muayyen şeylerin icrasını yapabi-
lir. Kendisinde istem yoktur ve var-
sa bile şuurulu değildir.

Otomatik tekâmülde ferdiyet
son derece az gelişmiştir. Farklı
görünmeler gözlenirse de, aslında
bu içgüdü nevinden bir ferdiyet
görünümüdür. Esas olarak toplu-
sal bir idareye rıza vardır ve ancak
bu şekilde hayatın sürdürülmesi
mümkün olmaktadır. Hayvanlar-
daki hayat tarzı böyledir. İnsan-
larda ise herşey gölge gerçekler
içinde kalmıştır. İtiliş ve içgüdü
idareyi ele almıştır. İtici güçler dış-
tadır ya da bazı hayatî ihtiyacla-
rın baskısı altında faaliyet gözük-
mektedir.

Otomatik tekâmülde dıştan
idare mevcut olunca, ferdiyetin
şuurlanmamış olduğu ve sonuç ola-
rak ferdi sorumluluğun mevcut ol-
madığı görülür. Bu türlü yasayış
basit ve kolaydır. Rahat bir yaşa-
yıştır. Genel bir kurala suursuzca,
otomatik olarak kendinizi bırak-
mışsınız. Fiillerinizde özel bir gay-
ret sarfetmiyorsunuz. Hiç bir so-
rumluluk tasmeden rahat ve doğal
bir akış içerisindeyiz.

Bununla beraber otomatik ola-
rak yasayıp giderken, bazı sıkıntılı
durumlara düşüyoruz: bıkkınlık,
moral çöküntüsü, bedbinlik, atalet
haline giriyoruz. Ara sıra da olsa
baskaları bizi daha çok ilgilendire-
biliyor. Otomatizmayı aşarak duy-
gu hayatına önem verir gibi olu-
yoruz. Etrafımızdaki faaliyete yön
(Devamı 47. sayfada)

Kişileri Zorla Kaçıranlar Kimlerdir?

● Colin WILSON

Esrarengiz bir şekilde gözden kaybolma olaylarının ardındaki gerçek nedir? Kaçıranlar kim ya da nedir? Bu sorulara cevap vermek ve insanların gözden kaybolması olaylarını tarih sırasına göre dizmek üzere teşebbüse geçti.

İnsanlar eski zamanlardan beri esrarengiz bir şekilde kayboluyordu. Fakat insanları kaçırmakla suçlananlar o günkü ruh yapılarına göre değişiyorlardı. Tanrılar, iblisler, periler, cinler ve şimdi de UFO'lar alelade insanları rasgele toplayıp göndermeyerek şaşırtıcı bir tavır almaktadırlar.

1678'de Dr. Moore ve üç arkadaş İrlanda'da geziyordu. Wicklow'da Dromgreagh'da bir handa geceyi geçirdiler. Çocukken periler tarafından birçok kere'ler nasıl kaçırıldığını ve sadece mahalli büyücünün büyüsü ile kurtulduğunu anlatması için bir şey onu harekete geçirdi. Ve o konuştuğu bütünüyle tekrar cereyan etti.

Bir takım insanların hana geldiğini ve onlarla birlikte sürüklenildiğini gördü. Onun için yeterince korkan üç görgü şahidi, Dr. Moore'un görülmeyen ancak dayanılmaz bir kuvvet tarafından sandalyeden çekildiğini ve odadan çıktığını görünce dehşete kapıldı. Arkadaşları onu tutmaya çalıştı fakat

kuvvet çok güçlüydü ve Dr. Moore gecenin içinde gözden kayboldu. Hancının tavsiyesi ile mahalli büyücü kadına gittiler. Doktorun yerli periler tarafından kaçırıldığını ve yakındaki bir ormanda onların tutuklusu olduğunu açıklayan büyücü, doktorun tutuklu'uk halini kaldırabileceğini fakat yemeklerden ve içeceklerden uzak durduğu takdirde bunun gerçekleşebileceğini söyledi. Eğer bunu yapmazsa geri döneceğini fakat kısa zamanda zayıflayacağını ve öleceğini anlattı. Kadın büyüsünü yaptı ve hep beraber beklediler.

ERTESİ SABAH ŞAFAKTA

Ertesi sabah şafakta Dr. Moore hana geri geldi. Acıkmış ve susamış olan doktor gece boyunca takdim edilen içkilerin elinden fırlamasını şikayet etti. Yaşlı kadının büyüsü işlemeye başladı ve sonunda serbestliğe kavuştu. Sabah olunca hancının yanında yalnız başına olduğunu gördü.

Üç görgü şahidi bu hikâyeyi beyan etti. Kitapçık halinde J. Cotnam imzasıyla neşredildi. Bir kopyası bugün İngiliz Müzesi'nde (British Museum) muhafaza edilmektedir.

İk'bin mil uzaklıkta ve yaklaşık 300 yıl sonra başka bir kaçırma hikâyesi görgü şahitleri tarafından tamamen değişik bir şekilde yan-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

sitildi. 5 Kasım 1975'de genç bir ormancı olan Travis Walton ve 5 çalışma arkadaşı Arizona'da Snowflake yakınlarına çalışmaya gidiyorlardı. Ansızın parlak bir ışığın kamyonlarının üzerinde dolandığını gördüler. Şoför Mike Rogers arabayı durdurdu. Travis ışığa yaklaşmak için olağanüstü bir zorlama hissetti. Diğerleri atladı ve ona doğru hıncı yaptı. Ansızın bir ışık parlaması oldu ve Travis yere çakıldı. Diğerleri korkudan gittiler. Sakinleşince aynı noktaya geri geldiler ve çok dikkatli bir araştırma yapmak için teşvik edildiler. Arizona'nın milerce çöl ve ormanını kaplayan bu araştırma beş gün sürdü. Şüpheler doğal olarak bu 5 arkadaş üzerine toplandı. Fakat üzüntüleri tamamen samimi görünüyordu ve hikâyeleri yalan makinası yardımıyla gizli soruşturmada ele alındı.

ŞAŞKIN VE HALSİZ BİR HALDE

Beş gün sonra şaşkın ve halsiz bir halde olan Walton Snowflake'e yakın küçük bir kasaba olan Heber'de görüldü. Hikâyesi arkadaşları tarafından anlatıldı. Fakat kendisi bazı garip detaylar ekledi. Işık ışını onu suursuzca itti ve sonra her nasılsa uzayuçığına çekildi.

1880'lerde Londra'nın doğusunda çok sayıda kaybolmalar görüldü ve o gün Westham kaybolmaları olarak bilindi. İki kurbanlarından biri olan küçük Elize Carter evinden kayboldu. Fakat sonra bir sokakta görüldü ve okul arkadaşlarından bazıları ile konuştu. Eve, ailesine dönmeye için onu ikna etmeye çalıştılar fakat yapamayaca-

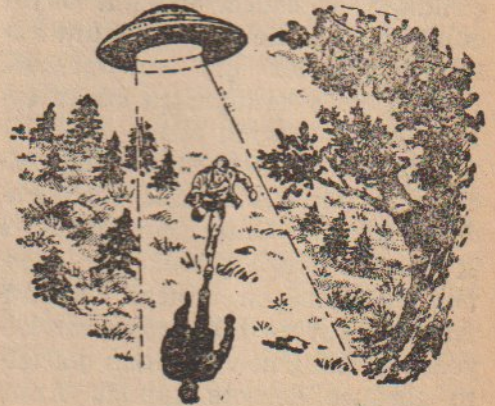
ğını, ona izin vermeyeceklerini söyledi. Tamamen kaybolmadan önce Westham civarlarında tekrar görüldü.

Amerikan Ordusunda er olan Jerry Unwin'in başından da buna benzer bir olay geçti. O da kayboldu, tekrar görüldü. Sonra yine kayboldu ve 1 Ağustos 1959'da tekrar kaybolmadan önce bir kere daha görüldü.

Başlarına gelen olay hiç hoş değildi ve kaçırılanların yarı mistik olaylarından uzun zaman sonra Close Encounters of the Third Kind isimli filmde bu resmedildi. Fakat esrarengiz kaçırılma olaylarının tamamına yakını.

Eski ruhbilimci ve yazar Wellesley Tudor Pole 1962'de kitabı Sessiz Yol'da (Silent Road) Teleportasyonun garip hikâyelerini anlattı:

1952 Aralığında yağmurlu ve rüzgârlı bir gecede Sussex'deki evimden 15 mil uzaklıkta bulunan kent istasyonunda kendimi buldum. Londra'dan tren geç geldi, otobüs gitti ve mevcut taksi yoktu. Yağmur hızlı ve devamlı bir şekilde yağıyor-



du. Saat öğleden sonra 5,55'di ve ben saat 6'da evde çok önemli şehirler arası telefon görüşmesi yapmayı ümit ediyordum. Durum çok vahim görünüyordu. Durumu daha da kötüleştirmek için istasyonda bulunan telefon da arızalıydı ve hatta ki bir bozukluk tren yolundaki telefonla görüşmeyi de engelliyordu. Daha iyi bir şey yapamayacağımdan ümitsizce bekleme salonunda oturdum ve saat ile istasyon saatini karşılaştırdım. Olaydan beri iki dakika geçmişti ve saat tam 5.57 idi. 6'ya üç dakika kaldı. Daha sonra ne olduğunu söyleyemem. Kendime geldiğimde evde holde oturuyordum. 20 dakika yürüdüm ve saat 6'yı vurdu. Telefonum tam vaktinde geldi. Konuşmamı bitirince gerçeği kavradım ki çok garip bir şey oldu. Ayakkabılarımın kuru ve çamursuz, elbiselerimin de herhangi bir zarara uğramamış olması beni çok şaşırttı.

Bütün bu tip hikayelerdeki gibi bu enteresan olayda da insanı kızdıracak şekilde eksik şeyler vardır. Wellesley Tudor Pole hatırlıyabildiği herşeyi anlattı. Fakat olaydaki bazı sorulara cevap verememesi kaçınılmazdı.

Bu olayın görgü tanığı yoktu ve kişinin nasıl yok olduğunu hiç kimse hiç bir zaman bilemeyecekti. O sahiden kayıp mı oldu? Görünmez olarak mı gitti? Tekrar nasıl görüldü? Fakat en azından bir tek şey katı görünüyordu. O da (teleporting asency) leri harekete geçiren şeyin yazarın kendi arzusundan daha az olmadığıdır.

TELEFON KONUŞMASI

Telefon konuşması için zamanında eve gidememekten endişeliydi

ve her ne kadar tabiat kanunları olayları idare ediyorsa da onun endişesi bu hareketi doğurdu.

Desire, Agre'de Rahibesi Mary'nin aynı anda iki yerde bulunmasını da açıklayabilmektedir. Şiddetli dindarlık ve misyonerlik şevki kendi kopyasını Meksika'ya taşıma isteğiyle bilinmeyen enerjiler yaratmaktadır. Fakat kaybolan insan vakalarının kaydedildiği dosyalarda 'Philadelphia Deneyi' olarak iddia edilenden daha garip, daha münaakaşalı bir hikâye yoktur. 1943 yılında bir gemi ve tayfalarını içeren görünmezlik üzerine korkunç bir deney yapıldı. Bu ruhi hadiselerle ilgili bir test değildi. fakat Amerikan Donanmasının çok gizli bir deneyiydi. Charles Berlitz ve William Moore'un 1979'da yazdıkları Philadelphia deneyi adlı kitabına göre deneyden arta kalanlar halen sıkıntı çekmekte ve bunu devlet yetkilileri ile tartışmaya karşı tekrar tekrar ikâz edilmektedirler.

Güç alanı, Philadelphia Harç Gemiler Tersanesi'nin özel bir bölümünde duran deney gemisi Destroyer'in çevresinde oluşturuldu. Tayfalar bir diğerini normal olarak görebilirdi. Fakat gözlemciler güç sahası boyunca sadece gemi ve adamların ana hatlarını görebilirdi. Normal şekil ve yoğunluğunu almadan önce ateş dumanı gibi titrediler. Tayfalar üzerindeki etkisinin korkunç olduğu söylenabilir. Sonraki etkileri korkunç bir şekil aldı. Bazıları kendi kendine yanma şekilleriyle hırpalandıklarını, alevlerin patlamasıyla 18 gün yandıklarını söyledi. Kimisi delirdi, kimisi

(Devamı 45. sayfada)

Sonunda Dünya-Dışı Hayatın Bir Delili Ele Geçirildi

● Mathieu DARLET

Dr. Cyril Ponnampereuma, Amerikan Kimya Derneği'nde şöyle bir beyanatta bulunmuştur: «Dünya - dışı ortamlardaki kimyasal evrime ilişkin ilk inandırıcı delili ele geçirmiş bulunmaktayız sanırım. Evet, kimyasal evrimden, yani hayatın başlangıcına ait ilk belirtilerden söz etmekteyim. Bu evrim, evrendeki evrim'in doğal sonucundan başka birşey değildir. Evrende, güneşimize benzeyen başka yıldız mevcut bulunduğuna göre, kendileriyle bir gün irtibat sağlayabileceğimiz varlıklar da mevcut demektir.»

C. Ponnampereuma Maryland'da bulunan evrendeki kimyasal evrimi inceleme laboratuvarının başkanı ve de A.B.D.'nin en gözde biyosimist'lerinden biridir. Antarktika'ya düşmüş olan iki meteorit'te, dünya-dışı kökenli amino asit izlerinin varlığını saptamış-

tir. Amino asitler, proteinlerin yapı taşlarıdır, yani şu bizim bildiğimiz ve tanıdığımız anlamdaki hayatın temelini oluşturmaktadırlar.

Gerçekte, bir meteorit'teki hayat belirteleriyle yüzyüze gelinmesi, ilk kez görülen birşey değildir. 1969'da Avustralya'ya düşmüş olan meteoriti (Amerikalı bir bilgin tarafından bulunmuştur) analiz ederlerken bilim adamlarının birçoğu, fosilleşmiş mikro-organizmaları anımsatan yapılara rastlamışlardır. Ancak bu meteorit uzun süre toprağın içinde kalmıştı ve belki bu yüzden de yerküreye ait organizmalara bulanmıştı. Onun için de elde edilmiş kalıntılar pek öyle itibar görmemişti.



Bu kez artık kuşkuya yer kalmamıştır. Her iki meteoritte de

saptanmış olan amino asitler, —tabii ki bunlar, yerküresel proteinlerdir. Yapısında yer alan amino asitlerin aynı iseler— yabancı kökenli olduklarını ispatlayan fiziksel ve kimyasal özellikler sergilemektedirler.

En başta, bunlar, yerküresel proteinlerde saptanmış olan normal oranın çok daha üstündeki bir oranda bir karbon izotopu, yani karbon 13 içermektedirler. Fakat temel fark, organik madde'nin karakteristik bir optik özelliğinde yatmaktadır; Polarize bir ışık demeti, organik bir molekülün içinden geçerken hafifçe sola doğru sapmaktadır. Şüphesiz bu durum, yerküremize özgü moleküller için geçerlidir. Oysa, Antarktika'daki meteoritlerde saptanmış amino asitlerin yarısı ışığı sağa doğru saptırmaktadır. Bu da onların dünya-dışı ortamlara ait olduklarının kesin delilidir.

Bu duruma göre,

Mars ile Jüpiter arasında yer alan asteroid kuşağından gelmiş olmalıdır. Astronomların çoğu, bu uzay döküntülerinin, dört milyar altı yüz milyon yıl önce, yani güneş sisteminin yaratılışının ilk zamanlarında infilâk etmiş ihtiyar bir plânetin parçacıkları olabileceğini düşünmektedirler.

NASA'daki dünya dışı hayatlarını araştırma çalışmaları başkanlarından biri olan Dr. Harold Klein de bu konuda şunları söylemiştir: «Eğer amino asitler bu kuşakta vücut bulmuşlarsa, aynı sürecin, «komsu kapı» du-

rumundaki Mars'ta da cereyan etmiş olabileceğini kabullenememek pek mantıklı birşey olamaz.»

Ama yine de meteoritler üzerindeki bu bulgular, muhakkak surette Dünya'dan başka bir ortamda da hayatın var olabileceği anlamını taşımamaktadır. Hem böyle bir hayatın oluşumu için üstelik elverişli şartların da bir araya gelmesi gereklidir. Ama bu, yine de büyük bir olasılıktır. C. Ponnampertuma'nın sunduğu raporda Amerikan Kimya Derneği'ne mensup bilim adamlarını bekleyen başka bir sürpriz

daha yer almaktaydı: Greenland'in güneybatısında bulunmuş bir çakıl tanesindeki hayat izlerini bulup ortaya çıkardığından beri belki de yüzlerce milyon yaş daha ihtiyarlanmış bulunmaktayız. RFA'daki tanınmış Max Planck Institute tarafından da denetlenmiş olan bu taş, yerküremiz üzerinde hayatın, bugüne kadar sanıldığı gibi bir milyar iki yüz milyon yıl önce değil, fakat üç milyar sekiz yüz milyon yıl önce ortaya çıktığını gösteren molekül halinde fosiller içermektedir. (NOSTRA, Sayı : 411, Sayfa 7)

OKURLARIMIZA DUYURU

1. Sayın okurlarımızın adresimize gönderecekleri ve bizim elimize geçecek posta havale ya da posta çekli kâğıdının arkasına istedikleri yayının adlarını yazmayı unutmamalıdır.
2. Bazı aylarda dergimiz geç çıktığından, sayın okurlarımızın eline de geç geçebilmektedir.
3. Ayrıca, okurlarımızın postadaki gecikebilme durumlarını da göz önünde bulundurmalarını rica ederiz.

Ruh ve Madde Yayınları



Rüyanın Yapısı ve Yorumu Meselesi

● Çintay GÖKSU

(Geçen sayıdan devam)

Krişnamurti rüyaları da günlük yaşamdaki parçalanmış ve bölünmüş benliğin uykusu sırasındaki —her ne kadar sembolik ise de— ifadeleri olarak kabul ettiğine göre yorumlamaya fazla ilgi duymasını beklemeliyiz. Çünkü o yavaş yavaş büyüme ve ilerleme fikrine karşıdır. Böyle yapan kişi ayrıntılarla uğraşıyor demektir; analiz edecek sınırsız konu vardır. Rüyalarda bu parçalanmış segmentler ve bütünlüğü bozan duygu ve düşünceler karşı karşıya gelirler.

«... Zihnin ifadeleri, zihnin parçalarıdır. Her parça kendi tarzında kendini ifade eder ve öteki parçaları reddeder. Bir rüya diğer bir rüyayı, bir eylem ötekini, bir arzu diğer bir arzuyu reddeder. Yani her parçanın kendi gözlemcisi ve faaliyeti vardır ve süper bir gözlemci bütün bunları bir düzene getirmeye çalışır. Bu süper-gözlemci de zihnin bir parçasıdır. Bu çelişik oluş ve bölünmüşlük rüyaları clusturur. Dolayısıyla gerçek problem herhangi bir rüyanın anlaşılması veya yorumu değildir; öyle bir algılama olmalı ki, bu birçok parçalar bütünü içinde yerini alsın. O zaman siz kendinizi bir bütün olarak görürsünüz, bütünü parçaları olarak değil...» (3).

Eğer her bir parçanın özel bir tesis rezervuarına sahip olduğunu düşünersek Krişnamurti'nin rüya anlayışını şu şekilde de formüle edebiliriz: Rüyalar içimizdeki tesirlerin kendilerini ifade tarzıdır. Eğer küçük bir azınlık teşkil eden ESP ve irşad veya haberci rüyaları bir kenara bırakırsak bu anlayış bize tebliğlerle verilen bilgilerin ayrıntısıdır. Mamafih Krişnamurti'nin süper-gözlemci dediği şey kişinin

kendisinden b'r parça (diyelim ki yüksek benliği) olmasına karşın bütün bu mekanizmayı kontrol eden Yönetici bir Plan'ın varlığını eklemek zorundayız. Krişnamurti'nin anlayışı aynen birçok rüya teorisinde de mevcuttur. Bu grupların çoğunda rüya elemanları, kişiliğin çeşitli segmentlerinin uygun sembollere dönüşerek rüya sahnesine yansıtılması olarak kabul edilir. Rüyalarının ne anlama geldiğini bir türlü anlayamayanların temel yanlışlığı rüyadaki figüranların, kendi içlerindeki tesirlerin sembolik dışı vuruşu olarak görmeyiş'leridir. Bu rüyaların çoğundaki senaryo oluşumunu açıklar. Fakat rüyaların uzun vadeli incelemesi bu sınıflandırmaya sokulamayan farklı rüya tipleri olduğunu gösterecektir.

«... Uyanık olduğunuz saatlerde sınırlanmışlık demek olan gözleyici olmadan gözleyin. Her bölünmüşlük bir sınırlanmadır. Kendini ben ve ben olmayan diye böldüğü için, ben'in, gözlemci'nin, rüya görenin birçok problemleri vardır. rüyalar ve yorumları da bunlar arasındadır. Her bir durumda rüyanın anlamını ve önemini sadece sınırlanmış b'r tarzda göreceksiniz çünkü gözlemci daima sınırlanmıştır. Rüya gören kendi sınırlanmışlığını kalıcılaştırır, bundan dolayı rüya daima tam olmayanın, asla bütün olmayanın ifadesidir...» (3).

Bunun böyle olduğundan —yukarıda sözedilen birkaç rüya tipi dışında— kuşumuz olmamakla birlikte, problem aydınlanmaya giden yolda hızın maksimuma çıkarılması yani verimin artırılması olarak konuşma için mahiyeti değişmektedir. Krişnamurti'nin aydınlanma anlayışı metodolojik olarak mekanik bir materyalizme kayıyor. İnsan san'ki bu «nihai özgürlük» dediğimiz asıl amacına giden yolda tamamen yalnızdır. Her ne yaparsa, ne yapacaksa bu kendi içinde olur biter; aydınlanmayla ilgili olarak kişinin kendi dışında, varlık nedeni sırf bu süreci hızlandırmak olan bazı ruhi mekanizmaların varlığına ilişkin bir fikri mevcut olmadığından temellendirdiği sistemde aydınlanma olgusu kişinin kendi çabalarına yalnızca kendisinin önerdiği bir çalışma sistemine bağlı olacaktır. Bugün eğer böyle dış bir yardım mekanizması sözkonusu olmasaydı bu planette aydınlanmanın sonsuz uzun zaman alacağını bilmekteyiz. Her ne kadar bu yardım ve destek politikası varlıkların çoğu zaman haberi olmadan işlemekteyse de konunun özü son çözümde kişinin dışındaki bir mekanizmanın iradesiyle çok yakından bağlantılıdır. Eğer bu konu Krişnamurti'nin metodolojisi açısından bir farklılığa ve onu elverişsiz ve verimsiz bir sisteme dönüştürmesi dezavantajına sahip olmasaydı konuşulmaya değmeyebilirdi. Fakat bu noktanın açıklığa kavuşturulmuş veya hiç bilinmemiş olması yönünden onun sistemi iki noktada değerini kaybetmektedir.

(Lütfen sayfayı çevirin'iz)

1 — Aydınlanma hedef seçildiğinde bu yolda verimin artırılması problemi. Bu konu aslında problemin özü olarak ortaya konmalıdır. Krişnamurti zımni olarak kendi metodolojisinin bu yolu kısalttığını ifade etmiş oluyor, fakat buna ait hiç bir dolaysız atıfta da bulunmuyor.

2 — Bu çalışma veriminin artırılmasında rüyaların nasıl kullanılacağı, yerinin ne olacağı konusu. Problem bir defa farkedilmediği veya yanlış ortaya konduğu için onunla yakından ilintili diğer bir konu da farkedilmemiş oluyor.

RÜYALAR PROBLEMİ

Rüyalar problemi öteki gruplarda daha başka türlü ele alınmıştır. Oluşum mekanizması olarak parçalara ayrılmış kişiliğin çeşitli segmentlerinin kendini ifadesi olarak Krişnamurti'yle benzer değil fakat tamamen aynı görüşte olan bir anlayış egemen olmakla birlikte, sırf bu nedenle rüyalar büyüme için en temel hammadde malzemenin çıkarıldığı verimli bir çalışma alanı olarak düşünülmüştür. Buna verilecek tipik örnek Gestalt psikolojisi olarak gösterilebilir: İnsanın bütünlüğü bozulmuştur, parçalara ayrılmıştır. Şimdi onun parçalarını toplayıp yeni bir bütüne, başka bir bütünlüğe ve tamlığa dönüştürmek gerekmektedir. İnsan sürekli bir büyüme ihtiyacındadır. Bu ise bölünmüş benliğin yeni bir boyutta yeni bir entegrasyonu ile gerçekleştirilebilir. Burada rüyalara düşen pay ne olabilir? Perls bu parçalanmış kişiliğin kendini farkedebilmesi için rüyaların çok yararlı bir çıkış noktası olduğu fikrinde. Her bir rüya bir existensiyel mesaj taşır. Bu segmentleri sentez ederek eskiden ziyan edilmiş bir miktar tesir (enerji kelimesi kullanılarak) kişiye mal edilebilir böyle bir rüya çalışmasıyla kişi bir «mini satori» elde eder. Devamla Perls o halde der, herkesi bu mini satorileri biriktire biriktire büyük bir satori'ye (aydınlanma) sahip olabilir. Yeni Gestalt da kişinin temel problemi parçalanmışlık, bölünmüşlük ve en önemli teknik şimdinin deneyimlenmesidir. Yeni felsefe ve pratik olarak neredeyse Krişnamurti'nin aynısıdır. Fakat birinde analiz ve senteze yer verilmiyor, diğerinde —rüya konusunda olduğu gibi— bunlar merkezî çalışma noktasını oluşturuyor.

SONUÇLARIN KARŞILAŞTIRILMASI:

Felsefi soyutlamalar yerine son tahlilde sonucun önemli olduğundan hareket ederek pratikte bunların kişiyi aydınlanmaya götüren yolda onu hedefine ne kadar yaklaştırdığı sorusuna objektif bir cevap aranmalıdır. Epistemolojik açıdan büyük benzerlik gösteren Gestalt ve Krişnamurti okullarının Gurciyef ve Ouspensky gibi şimdici çizgilerinin üstünde olduğu söylenebilir. Metodolojik olarak böyle bir soruya cevap ancak farklı teknikleri uygulayan kişilerin belli bir süre sonunda büyüme ve ruhsal gelişim seviyelerinin incelenmesi ile veri-

lebilir. Konumuz rüyalar olduğundan böyle bir karşılaştırılmanın yapılabilmesi için sair tekniklerin uygulanmadığı yalnızca rüyalarına bakarak kendi gelişmelerini düzenleyenlerle bunun dışında kalan grupları karşılaştırmak gerekir. Her ne kadar Perls Esalen Enstitüsü de ağırlığını rüyalara vermişse de ek olarak birçok yardımcı metod da kullanıldığından tam bir karşılaştırma yapmak mümkün olmayacaktır. Gestalt tekniklerinde büyüme hızı çok yüksektir, bu nedenle 1970'ler klinik psikolojisi üzerine çok derin bir etki yapmıştır.

Neyse ki ruhsal gelişmelerini hemen hemen yalnız rüyalara dayandırmış birçok sistematik grup vardır. Bunlardan en ilginç belki de Cayce'dir.

Edgar Cayce ve izleyicileri: Cayce rüyaları serbest çağrışım kullanmadan trans altında yorumlayan ilk ve belki de son kişidir. Cayce'dan iki önemli şey öğreniyoruz (belki de onun misyonunun önemli bir parçasıydı bunlar):

1 — Rüya yorumuna bugünkü anlayışımıza uygun yorumlar getirmiştir. Durugörü rüyalarını bir kenara atarsak Krişnamurti ve Gestalt tipi bir anlayışa yakındır.

2 — Rüyaları yorumlamanın tehlikeli ve zararlı olduğu ona göre büyümede temel çıkış noktası rüyalar olmalıdır. Cayce'in izleyicileri bununla ilgili çok tutarlı örnekler göstermişlerdir (5).

DeneySEL Veriler: Rüyaları Jungçu, Freudçu vs. gibi katı bir dogmatizm içinde ele almayan birçok büyüme modelinde kişilerin tekâmül hızlarının gözle görülebilen bir şekilde arttığı görülmektedir. Bu konuda çok kapsamlı istatistik bir çalışma isteminin bir anlamı yok tabii. En güzel örnekler yalnızca rüyaları değerlendirerek psikoterapi yapan veya tekâmüllerini bunun üzerine oturtan grupların ortaya çıkmasıdır. (Rossi, Faraday gib.).

Sonuç: Krişnamurti, rüyalara ilişkin olarak günümüz anlayışımıza uygun görünmektedir. Fakat büyüme yerine birden aydınlanma (Krişnamurti, bu «birden aydınlanma» içinde bir büyüme sürecinden geçmek gerektiğini kabul etseydi hiç bir problem kalmayacaktı) fikri egemen olduğundan, her türlü analiz ve kendini keşfetme fikrine de karşı çıkmaktadır. Deney ve gözlemler ise rüyaları yorumlamanın yararlı ve tersinin zararlı olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak rüyaları ne zaman, nerede, nasıl ve niçin yorumlamamız gerektiği ne ilişkin sağlam bir rüya stratejisinin zorunlu olduğu anlaşılmaktadır.

NOTLAR VE REFERANSLAR

- (1) Fromm, *Forgotten Language*, Rinehart Co. New York 1953. Fromm rüyaların yorumlanmasında 1950'lerdeki ikinci rüya devriminin (Devamı 30. Sayfada)

Medyom ve Mesaj

Colin Wilson

Doris Stokes kendini sıradan ve ayakları yere basan bir kişi olarak tanımlıyor. Ama ruhların söylediklerini duymak gibi Tanrı vergisi özel bir yeteneği var. Onun bu olağanüstü ruhsal gücü binlerce kişiyi huzura kavuşturmuş. Bu yazısında Roy Stemman Doris'in yaşamını ve çalışmalarını inceliyor.

Doris Stokes'un Avustralya televizyonunda görülmesi büyük bir sansasyondur. Telefonlar hiç durmadan çalarken, bir yandan da mektuplar yağıyordu. 9. Kanal, bir İngiliz demircisinin kızına bir saatlik daha zaman ayırmak için Starsky ve Hutch programını yayından kaldırıyordu.

O güne kadar hiç kimse Avustralyalı seyircileri bu kadar etkilememişti. Oysa Doris Stokes bir yıldız değildi. Kocasını John ile Londra'da boş bir apartmanın katında yaşamakta ve kendisini sıradan bir kimse olarak tanımlamaktadır. Ama onu diğer insanlardan, farklı kılan olağanüstü bir yeteneğe sahiptir. Ölülerle konuştuğunu iddia eden bir medyomdur.

Televizyondaki show programında Don Lane kendisiyle görüş-



tükten sonra, Doris Stokes stüdyodaki seyircilerine mesaj vermeye davet edildi. Şimdiye kadar İngiltere'deki Spiritüalist kiliselerinde pek fazla heyecan yaratmadan bu işi zaten yapıyordu. Oysa Avustralyalı televizyon seyircileri için ruhlarla konuşan birini görmek çok ilgi çekiciydi.

Doris'ten bir televizyon programından daha fazlasını istediler. Avustralya televizyonu da seyircilerinin bu isteğini geri çevirmedi. Böylece (psşik) medyom bir yıldız doğdu.

Doris Stokes'un Avustralya gezisi, uzatıldı. Başlıca büyük kentleri kapsayan yeni bir program düzenlendi. Belki kişisel bir mesaj almak umuduyla, binlerce insan onu görebilmek için Sidney Opera Sarayı da dahil olmak üzere en büyük gösteri merkezlerini hıncahınç doldurdu.

Doris Stokes'a karşı gösterilen bu tepkinin kaynağı nedir? Ölülerden öğrendiğini söylediği bir takım bilgileri aktarmakta ve adlar saymaktadır. Bu olay dolaysız ve gü-

venilir bir yolla arabuluculuk demektir. Bilgilerin çoğunu aksan ve vurguları değişik sesler olarak duyuyor. Yani, izlenimleri görme yoluyla değil de duyma yoluyla eden bir medyomdur.

Televizyon stüdyosundaki gerçekçi ve nazlı tutumu seyircileri gösterisinde herhangi bir sahtekârlık olmadığına inandırdı. Seyircilerinin önünde durdu ve sesleri bilgi vermesini bekledi.

Don Lane'in stüdyosundaki konuklardan birini işaret ederek, «Orada oturan hanımefendi, burada Bert adında bir erkek var.» dedi.

Kadın nefes nefese «Kayınbiraderim» diye açıkladı.

«Çok kolay öldüğünü söylüyor.»

«Doğru.»

«Wyn kim?»

«Wyn benim.»



Ünlü medyom BEATRICE

Doris Stokes'un verdiği bilgiler çoğunlukla böyle basit türden. Ama verdiği adlar ve ayrıntılar o kadar doğru ki, karşısındaki insanlar normal üstü bir olaya tanık olduklarından en küçük bir kuşku duymuyor. Ayrıca mesajların içerikleri «tahmin» olgusuyla açıklanamaz. Gerçekten ölümlerle bir iletişim mi söz konusu, yoksa Doris Stokes yalnızca olağanüstü duyularına yöntemini mi kullanıyor? Aynı Doris'in yaptığı gibi, buna ancak herkes kendisi için yine kendisi karar verecek.

Doris daha çok küçük yaşlarda normal olarak bilemeyeceği bazı şeyleri öngördüğünü veya tanımladığını farketti. Böylece de (medyumluk) psişik gücü ortaya çıktı. Bu durum annesini üzüyordu. Ama aynı kızı gibi olan babası durumu anlayıp kızının cesaretini kıracak hiç bir şey yapmadı. Daha sonra Doris evlendi. Ancak babası öldükten sonra psişik güçleri daha da gelişti. Geçirdiği deneyimlerden sonra ölümlerle iletişim kurduğundan hiç kuşkusu kalmadı.

Ölümlerin ziyareti:

En dramatik kişisel deneyimini İkinci Dünya Savaşı sırasında geçirdi. Kendisine kocasının savaş sırasında kaybolduğu bildirilmişti. Grantham Lincolnshire'daki Spirüalist kilisesinde bulunan bir medyom da kocasının öldürülmüş olduğunu söyledi. Doris şaşkın bir durumda, evine, küçük oğlunun yanına döndü. 'Voices in my ear' (Kulağımdaki Sesler) adlı kendi yaşam öyküsünde bu olayı şöyle anlatmakta:

(Devam edecek)

ZAMAN DURMUŞTU

■ Art Guy

Karım Mary ve ben Hollywood, Calif.'da 1971 yılında yeni eve taşınmıştık. Evi ilk bulduğumuz gün doğrusu fiyatının düşük olmasına epey şaşmıştık. Mutfağı, yatak odası, banyosu, oturma odası ve bir de küçük çalışma odası vardı.

Eşyalarımızı taşıyıp da iyice yerleştikten hemen sonra acayip şeyler olmaya başlamıştı. Büyük babamdan kalma saati o küçük çalışma odasına asmıştık. Hemen hemen hiç geri kalmayan, ileri de gitmeyen dakik bir saatte. Fakat yeni yeri olan o küçük çalışma odasında hemen hemen her gün 2.45'de duruyordu. Saati yakından izlediğimizde her gün 2.45'e kadar hiç aksamadan çalıştığını, tam 2.45'de durduğunu hayretler içerisinde iyice anlamış olduk.

Kedimize gelince, c da küçük çalışma odasının önünde belirli bir yerden öte geçmemekte direniyordu.

O apartmanda uzun süre oturan bazı komşularla clay hakkında görüştüğümüzde durumunu biraz anlar gibi olmuştum:

Bizden önce burada mesleğinde yükselmeye çabaları içinde bulunan güzel bir film yıldızı oturmuş. Bu bayan sık sık erkek arkadaşlarından birisiyle genellikle gece geç vakitlerde kavga edermiş. Yine bu kavgaların birinin sonunda erkek arkadaşı tarafından öldürülmüş. Bu cinayet sabaha karşı tam saat 2.45'de o küçük çalışma odasında işlenmiş.

Buna rağmen o apartmanda 3 yıl kadar oturduk ve o küçük odadaki saatimiz her gece sabaha karşı 2.45 de durmaya devam etti. (FATE'den)



Sharon Cooper

«Dur!»

■ Sally Remaley

1954 yılının bir Haziran ayı gecesi yanımda 8 yaşındaki oğlum olduğu halde yağmurlu fırtına altında, zifiri karanlık içinde Quebec'de yaz tatil geçirmek üzere araba kullanıyordum.

Etraf o kadar karanlıktı ki, arabayı kenara çekip bir süre beklemekten başka çare bulunmadığını düşündüm. Çünkü yolun kenarını bile göremiyordum. Bunun için ıslak yolda kaymadan yavaş yavaş fren yapmaya hazırlanırken, yanımda sessiz sakin duran oğlum Roger avazı çıktığı kadar sanki kendisinin olmayan bir sesle «DUR!» diye bağırmıştı. Sesinde öyle emredici bir ton vardı ki, herşeyi unutarak ani-

den olanca kuvvetimle fren pedalına yüklen-dim. Hayret, yol o ka-dar ıslak olmasına rağ-men, araba b'r santim bile kaymamıştı.

Bir anda olup biten-lerden o kadar etkilen-mişti ki, tam bayıla-cağım sırada, nereden çıktıklarını anlayama-dığım bir sürü insanın telâşlı hareketleriyle tekrar kendime gel-dim. Bunlardan birisi arabanın benim tara-fımdaki kapısını açar-ken, «Oh, şükür Tan-ri'yi, eğer bir santim daha gitmiş olsaydı-nız..» Bu adamın yar-dımıyla arabadan dışa-rı çıkarak öne doğru yürüdüm. Etrafı ay-dınlatan bir el feneri-nin ışığında gözlerim hayretten faltaşı gibi açılmıştı. Çünkü gerçek-ten de büyük bir akar-yakıt tankerine çarp-mamıza bir santim kal-mıştı. Oradan çıkıp ge-len tanker şoförü, he-yecandan kesik kesik bir sesle, «İnanamıyo-rum. İyimisiniz? Her ikiniz de? Eminmisi-niz? Ben zamanında a-rabayı durduramamış-tım ama siz bunu ba-şardınız... Çok şanslı-sınız.»

Orada bulunan her-kes tarafından hayat-

ta kalabildiğimiz için ayrı ayrı tebrik edil-dikten sonra, az ileri-de yol kenarında bulu-nan lokantaya sığın-dık. O gece değil ara-ba kullanmak, arabamı görmek bile istemi-yordum.

Battaniyelere sarı-nıpta, biraz kendimize geldiğimiz zaman Ro-ger'a o karanlıkta tan-keri nasıl görüp de be-ni uyardığını sordum. Roger dedi ki, «Ben tanker falan görmemiş tim, o ses de benim sesim değildi. Nasıl ba-ğırıldığını ben de bilmi-yorum, anneciğim.»
(FATE'den)

Hayat Kurtaran Işık



Janice Baker

1963 yılında kocam bir fabrikanın gece

vardiyasında çalışıyor-du. Fabrika evimizden 20 mil kadar uzakta Big Rapids, Mich.'da bulunuyordu. O yılın b'r yaz akşamı iki ya-şındaki oğlum Will'i uyuttuktan sonra mi-safirliğe gelmiş bulu-nan arkadaşlarla bir-likte ön balkonda otur-muş, ilerideki şoseden gelip geçen arabaları seyrediyorduk. Hemen hemen gecenin yarısı olmuştu. Kocam henüz dönmemişti.

Yoldan geçen araba-lara bakarken birden yaklaşık bir ayağ bü-yüklüğünde bir ışık gördük. O kadar par-lak bir ışıktı ki, direkt olarak bakmakta zor-luk çekiyorduk.

Bir kaç dakika ka-dar gözlerimizi kamaş-tırmasına rağmen, işi-ğa bakmaya devam et-tik. Sonra dikkatimizi normal bir seyirle ha-reket etmeyen bir ara-banın bir çift farı çek-ti. Araba o kadar be-lirgin bir şekilde zig-zag çizerek geliyordu ki, direksiyonun başın-da muhakkak bir sar-hoş olduğunu tahmin etmek hiç de zor de-ğildi. Hemen sonra bu arabanın, yolun orta-(Devamı 35. Sayfada)

Yaradan ve Yarattılanlar

Söze, «Yaradan ve Yarattılanlar» başlığı ile başladıysak da, Yaradan için uzun uzun kıyaslı sözler edecek durumda değiliz. Çünkü, «Gerçek Yaratma, Yoktan Halketme, Yokluktan Varetme» anlamındaki bütün kavramlarımızdaki «Yaradan» için, ancak «Mutlak» sıfatını kullanabiliriz. O'na, «Mutlak Yaradan» dedikten sonra da başka sıfatlar, başka vasıflar eklenemez, sadece abes olur. Çünkü «Mutlak» denilen bir kavramın ötesinde, berisinde başka söz edilemez ki, «Mutlak Yaradan» dedikten sonra da bir takım yakıştırmalar, kıyaslar yapılmı!.. Mutlak, mutlaktır artık... «Mutlak Yaradan» için de Mutlak'tan öte bir şey denemez ki!?. O, Mutlak'tır...

«Mutlak» sözünü, sıfatını; hiç bir kayda ve hiç bir koşula bağlı olmayan; her türlü denetimin dışında kalan; sınırsız, tartışmasız TEK, YALIN, SALT, YALNIZ, BİR anlamında kullanıyoruz.

«Mutlak Yaradan». «Kadir-i Mutlak Allah» deyimlerine benzer anlatımların dışında söylenilen her söz, «Yaradan» için yakıştırmadır. Abestir. Sağmadır. Çünkü YARADAN kıyaslanamaz...

O'na, «Mutlak Yaradan» dedikten sonra; dönüp bir de «böyle Yaradan, böyle Yaradan» demek, en densiz, en büyük sağnalıktır. Ve O'na, bi'meden üç koşmaktır. Yani, şirkittir...

Mutlak; söylenebilecek her sözün üstünde, ötesinde şıksız, şüphesiz, arkın bir kavramdır. «Bu Mutlaktır» demek, o şey için artık söylenebilecek hiç bir söz yok demektir...

Yaradan için «Mutlak» demek, tartışmasız «TEK ALLAH» demektir... Bütün yaratılanların «TEK YARADANI» O'dur artık...

Bütün mahlûkat, canlı, cansız her şey, yani tüm yaratılanlar, sadece yaratılmışlardır. Fakat, «Yaratma Fîlinden» uzaktırlar. Bu uzaklık, bu uzak oluş için de «mutlak öte oluş, mutlak uzak oluş» derssek, herhalde yine tartışma kapılarını kapatmış oluruz...

Mahlûkat (yani halkedilen'ler, yani yaratılanlar, yoktan var edilenler). «YARATMA»nın, kendileri dışında bir hal, «Mutlak Fîl» olduğunu bilerek düşünmek zorundadırlar. Yani, «Acaba Tanrı bizi nasıl yarattı?» gibi bir suale cevap aramak, hele cevap vermek, tam bir cehalettir...

«Tek Allah, Tek Yaradan; Mutlak Tanrıdır» diyebiliyorsak; bu «Tekliği, çekip uzatma gayretimiz, gayretlerimiz olmamalıdır. Ve de bu nedenle, «yaratılanlar» için de: «Tek miydi, çok muydu; önce miydi, sonra mıydı; sürüyor mu, sürmüyor mu; ezelde mi, ebedde mi?» gibi; O'nun adına, O'nun Yaratma Fiilini bilircesine düşünceler ortaya atmamız; O'na, Mutlak'tan başka sıfatlar yakıştırmamız kadar saçmadır, saçmalıktır...

Yaratılan, hatta varedilen olarak, ancak en alt uçtan başlayıp; güç kazana kazana yukarılara çıkabiliriz. Ve çıkabildiğimiz kadarıyla sevgiler, bilgiler elde eder, düşünürüz: «Bu kesitten, bu seviyeden algılayabildiklerime göre, evren sonsuzdur, yaratılanlar sonsuzdur...» türünden sözler edebiliriz ama; şunu unutmamalıyız ki, bu sonsuzluk keşfi ve de kavramı dahi bize göredir. Sınırlıdır!.. Mutlak sonsuzluk değildir. Çünkü «Mutlak Sonsuzluk» da «Mutlak»ın içindedir; bilemeyiz...

Zaman zaman Yukarı'dan veri'len, aşağıda bulunan «Başlangıca uzanışlarımız», daima içinde bulunduğumuz realiteye uygun uzanışlardır... Mutlak Yaratılış'la hiç bir ilgisi yoktur... Yaratmayı bilemeyiz...

«Mutlak Yaradan» için, bu TEKLİK kavramını temsil etmek üzere, «Allah, Mutlak Tanrı, Kaadir-i Mutlak» gibi isimler sıralayabiliriz ama; kıyas olarak, sıfat olarak asla!.. Örneğin, yabancı bir dilde, «Mutlak Yaradan» kavramı olarak, «God, Dieu, Herrgott» kelimeleri birer isimse; Mutlak'ın karşılığı olabilirler. Çünkü, birinin yerine diğerinin alınması, geçmesi başka; kıyas başkadır... Nitekim bizde, «ALLAH» kelâmı, genellikle «Mutlak Yaradan» karşılığı bir isimdir. Bu kendine özgü kelimeyi, artık bu kavram dışında kullanmak da bize abes olur. Örneğin, «Allahlar susamışlardı!..» türünden bir saçmalıklı..

«Mutlak Yaradan» hakkında, Spiritüel bilgiler ışığında, açıklayıcı. Mutlak'tan öte bir şey diyemeyeceğimizi belirttiğimizden sonra; şimdi de yaratılanlardan, daha doğrusu varedilenlerden söz edebiliriz.

Bugünkü Spiritüel bilgilerimize göre, Evren Yasaları'nın tasarrufunu üstlenmiş bulunan Yüksek Varlıkların tümüne yaratılanlar diyebiliriz. Bu yaratılmış Yüce Varlıklar, Hiyerarşik Skala üzerinde sıralanıp yerlerini almış Tanrılardır. Yani, yaratılmış, kendilerinden daha Ulu'arca Varedilmiş Tanrılar...

Aslında biz insanların kapasitelerimiz gereğince kastedebildiğimiz yaratma fiili, hiç bir zaman Mutlak Yaratma Fiili olamaz. Biz O'nu zaten kavrayamayız... Bizlerin «Yaratma» diye kastedebildiğimiz; Mutlak Yaradan'ın yarattıklarından, Yüce Varlıklarca, yani Tanrısal İnkeleri kullanarak birleştirip değiştirerek yuhut dağıtıp yeniden kompozite ederek oluşturduklarıdır. Bu hal, Onlara göre, (yaratılanlardan yararlanarak, Mutlak Yaradan adına onları kullanarak, tasarruf ede-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

rek) varetmedir. Bu, Ulu Tanrıların varettikleriyse, bize göre yaratmadır!.. Bizim, yaratma olarak bilebileceğimiz bunlardır...

Biz'er, yani biz dünya insanları, ancak bağlı bulunduğumuz Tanrılık S'steminin, bize bildirilen bir zirvesine kadar çıkabiliriz. Şimdilik bu zirvede de Âlemlerin Rabbi Ulu Tanrı, bize Yaradan gibi görünüyor! Bizim kapasitemize göre Yaradan, MUTLAK kapasitesine göre Varedendir O.

Bilgilerimiz derinleştikçe anlıyoruz ki, bu kısır anlayışla bizler, farkında olmadan, Mutlak Yaradan'a, şirk koşmuş bulunuyoruz!. Mutlak Yaradan TEK; halbuki Ulu Tanrılar çoktur (Belki şunu diyebiliriz: Tanrısal Hiyerarşi Skalası üzerinde düşünürsek Tanrıları, Onlar da birer sistemin Rabbi, Tanrısı olarak Tek'tirler... Başka sistemlerde benzerleri var mıdır, bilemiyoruz?!).

Evren, bizim bildiğimiz maddesel evren bile iç içe evren'lerden oluşmaktadır. Bu ucsuz bucaksız kâinatta, sınırsız âlem'ler, sınırsız güneş sistemleri, sayısız yıldızlar, sayısız gezegenler mevcuttur. Her ünitenin ve grup grup ünitelerin, grup grup sistemlerin de birer Tanrısı bulunmaktadır. Örneğin, bizim bildiğimiz Âlemlerin Rabbi, bir kaç galaktik sistem içerisinde bulunan güneş sistemlerinin, oluşturduğu âlem'erin tamamının Ulu Tanrısı'dır. Bu Ulu Tanrı'ya bağlı hiyerarşi içinde de bir çok tanrılar bulunmaktadır. Yani, pek çok Tanrının bağlı bulunduğu bir Âlemlerin Rabbi!

Diye'im ki, bizim dünyamızın da içinde bulunduğu güneş sisteminin oluşturduğu bir âlemimiz var. Bu âlemimizin de içinde bulunduğu âlem'ler ve âlemlerin oluşturduğu bir galaktik sistem mevcut. Farzedelim ki, üç galaktik sistem içerisinde de yirmisekiz güneş sistemi bulunuyor... Söylece, kabaca bir hesap yapacak olursak: üç galaksi virmiş sekiz güneşe hükmeden ve bunlara da TOPTAN hükmeden Ulu Tanrılar sayısı otuziki'dir. Her sistemdeki, Ulu Tanrı'ya bağlı yıldızlarla gezegenlerin de birer Tanrıları (Rablerini); belki grup grup bu ikisi arasında da diğer Tanrıları düşünürsek; işin içinden çıkamayacağımız kadar Tanrılar çıkar ortaya!..

Bu güne kadar keşfedilen galaksi sayısının da yirmisekiz yahut yirmidört olduğu söyleniyor...

Bunların da grup grup Tanrıları elbet vardır...

Maddî evrenimizdeki Tanrı sayısının sonsuzluğu meydanda!..

Tanrı sayıları böylesine sonsuzlaşınca, bunları Yaratan veya Vareden sonsuz Tanrıların ötesindeki Mutlak Yaradan'ı düşünürsek; herhalde O Mutlak Yaratıcı'yı algılamamızın ne kadar imkânsız olduğu daha iyi anlaşılır. O TEK'in Mutlaklığı, daha açık bir biçimde ortaya çıkmış olur...

«Rab Rabbi, İlâh, Tanrı» dediğimiz ve bize en yakın gözüken Dünyamızın Rabbi'ni, ruhsal kaynakların lütfettiği bilgiler ışığında düşü-

nürsek; bedensiz yüce destlarımızın O'nun için (yani Dünya Rabbi-miz için) sıraladığı işler, güçler ve akıl almaz kudretlere bakarak, O'nu, Mutlak Yaradan sanabilirdik!.. Nitekim de şu Spiritüel bilgilerden yoksun olanların algılayabildikleri TEK Tanrı, büyük bir karışıklık içerisindedir, hem Dünyamızın Rabbi'dir. Hem de Âlemlerimizin Rabbi!..

Tanrı anlayışımızı, en azından Dünyamızın Rabbi'nin kudretlerine bakarak, O'nu (Dünyamızın Rabbi'ni). Mutlak Yaradan nezdindeki seviyesinde yani Tanrısal Hiverarsideki yerinde düşünebilirsek; Mutlak Yaradan için ulaşamayacağımız «Mutlak seviyeyi» daha açık farkedebiliriz!..

Tanrı sayısını çoğaltmakla; daha başka bir ifadeyle mebzullestirmekle. (insancıl kavram ve kabullerimize göre) Tanrıları yahut Tanrıyı küçültmüş, basitleştirmiş olduğumuz ileri sürülebilir. Çünkü b'z insanlara göre, bir şey çoğaldıkça değeri düşer, azaldıkça da değeri yükselir. Arz ve talep anlayışımız, maddesel sistemin otomatizması içerisindedir bizleri böylesine etkiler... Fakat, böylesine maddesel bir kabul veya kural, ancak maddeler, şeyler için geçerli olabilir... Tanrılar için böyle düşünemeyiz... Dünyamızın Rabbi ile Âlemlerimizin Rabbi'ni birbirine karıştırırken; henüz Dünyamızın Rabbi'ni tanıyamazken ve Dünya Rabbi'mizi «ALLAH» sanarken; maddesel kavramlar'a Onlar hakkında bir hükme varamayız...

RUHSAL İDARE MEKANİZMASI (RİM), Âlemlerin Rabbi olarak bizlere tanıtılan Ulu Tanrımıza bağlı bir sistemdir. Bu sistem içerisindedir, Mutlak Yaradan adına, yani O'nun İlkeleriyle Tanrılık Görevlerini sürdüren Tanrılar bu'unur. Buradaki TEK, Âlemlerin Rabbi'dir. Ama asıl TEK, Mutlak Olandır...

Bu Spiritüel bilgilerimize göre düşünürsek, görürüz ki, Tasavvuf-taki «Allah'a ulaşmak» çabası yanlışdır. «O'nda yok olmak» yanlışdır. Fakat bu açıklamalara uygularsak, doğrudur. Yakıştırılan sıfatlar da doğrudur. (Kimler için? «Rahman, Rahim, Kahhar... Tanrılar» için...)

Örneğin, «Dönüşünüz banadır. Dönüşünüz Allah'adır. Dönüşünüz Bizedir.» gibi uyarılar mevcuttur...

Kur'an, RİM'in yeryüzü öğretilerinden sonucusudur. Tabii din olarak... Fakat öğreti olarak elbet sürmektedir değişik kanallardan...

Tabii Kur'an'da ve diğer dinlerde zikredilen Tanrı kavramları, Mutlak Tanrı sanılırsa; böylesine yanlışlar da sürüp gider...

Bu Dünya Okulu'nu bitiren biz insanların dönüşü, yükselebildiği ruhsal plânlardan biridir.

Bir ruhsal plân, senlik-benlik kavramlarının eritilip yalnız BİZ'e dönüştürüldüğü Yüce Varlıklar Plânı'dır. Sanki bu plânda kişilikler yok olmuş; tek kişilik hâkimmiş gibi bir hava sezilir! Aşında kişilikler yok olmamış; yüksek seviyede BİZ kavramına ulaşarak, senlikler,

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

benlikler kaybolmuştur. Yani, böyle bir plânda cvrenin işleyişine vâkif ve bu işleyişle, açık bir şuurla ayak uydurmuş, gerçek Tanrı İşçileri mevcuttur. Hangi köşesinden bir cevap alırsak alalım, sanki tek kişi konuşuyormuş gibi bir hisse kapılırız! Çünkü hepsi, değişmez hakikatlara ulaşmış şuurlu varlıklardır. Değişenlerden söz etmezler ki, cevapları da farklı olsun...

Bizler izafi (rölâtif, değişken) kavramlar içerisinde yaşadığımız ve de değişmez hakikatlerin ne olduğunu bilemediğimiz için, böyle Yüksek Ruhsal Plânlar'ın mevcudiyetini kavrayamayız. Sadece bilgi olarak biliyoruz. Bu yüksek mevcud yetlere inanmamız bile çok zordur!

RİM'e bağlı hiyerarşi içerisinde böyle sayısız ruhsal plânlar iş başındadır... Ve Dünya Okulumuz, bu plânlarda görev alacak öğrenciler yetiştirmek için teşkil edilmiştir...

Bu ruhsal plânlardan birini yahut tümünü bir ayna gibi düşünelim... Mutasavvıfların düşündükleri tarzda...

Bir ruhsal plânda her şuurlu varlık, bu büyük aynanın birer parçaları mesâbesindedir...

Keza her ruhsal plân da çok büyük bir aynanın parçaları durumdadır.

Hangisini kabul edersek edelim; dönüşümüz bu aynalardan birinedir. Ve bu bütüne kavuşarak bizler de orada kaybolacağız (Tabii kurtuluşa crebilirsek...).

Bu Dünya Okulu'na nereden geldik? Bunun cevabı da meçhulümüzdür. Ancak şu kadarını biliyoruz ki, ezelden ebede doğru tekâmül ederek yol alan varlıklardan bir kısmı (yapacakları Tanrısal İşleri, Tanrısal Görevleri icabı) bu okuldan geçmek gereğini duymuşlar, talep etmişler ve şuuruları karartılarak bu okula kabul edilmişler veya indirilmişlerdir. Yani, Dünya Okulu'na (Spatyomumuza) giriş, bir büyük enkarnasyondur. Spatyomdan maddesel dünyaya (ortama) gidip gelişler de küçük enkarnasyonlardır...

Zaman zaman muhtelif tebliğlerde, dünya insanları için, «kâinat sürgünleri» denilmesinin bir nedeni de bu olmak icabeder.

Diyelim ki, bu okulu orta dereceyle bitirdik. Bir yüksek gezegene dahil olduk. Fakat gördük ki, gördüler ki, bu yüksek ortama ayak uydurmamız yeterli değildir... Ne yapılacaktır? Dünya Okulu'na dönüş sağlanacak... Dolayısıyla bu şekilde bu ortama geri gelmişler için de «kâinat sürgünü» deyimi, bizler için kapalı bir cinasla, «anlayabilen anlasın...» dercesine, bir bilgi dizisi içinde söylenecektir...

Ruhsal Plân, yüksek ruhların yaşadığı bir yüksek ortamın adıdır... Mutlaka bedensiz varlıkların yaşadığı bir ortam anlamında da değildir...

Şimdi bu Spiritüel bilgiler ışığında, mutasavvıfların anlatmaya yahut anlamaya çalıştıkları, «Allah'a dönüş; O'nda kayboluş; bir aynanın parçaları oluş...» türünden kavramları bir daha düşünelim:

(Devamı 47. Sayfada)

Sovyetler Birliđi'nde UFO'lar

'Resmî Belge'

- Jean L. DEGAUDENZI'den
Selami KANIKLI çevirdi.



Bu, Sovyetler Birliđi'nde, UFO'lar sorununa dair, tamamiyle resmî bir belge olup, bilimsel bir yayın antolojisi tarafından, Bilimler Akademi Astrofizik Bölümüne namzet Youri POSLEPOV imzası altında yayınlanmıştır. Bu bilgi, konu hakkında bu gün yayınlanmış en uzun makalelerden olan makalesinde, ünlü profesör ZİGEL'in Sovyet toprakları üzerinde gözlenmiş olan UFO'lara dair, gizli açıklamalarının bütün noktalarını doğrulamaktadır. Gerçekte POSLEPOV'un araştırmalarının dağıtımı büyük bir yapıtta görülmesi, çok anlamlı olmasını değiştirmez. Böylece yetkililer, yıllarca gizli kalıştan sonra, tanıklık ve gözlenimlerin yayımına yeniden müsaade ediyorlar. Kuşkusuz bu durum, ZİGEL'in gizli açıklamalarıyla çok heyecanlanmış olan toplum düşüncesine herhangi bir basınç yapmaktadır. Fakat ayrıca 1977 yılında, yeni bir UFO dalgasının S.S.C.B. göklerinin her yanını dolaşacağı ve devlet yetkililerinin, benzeri bir olayın açıklığını yalanlamakta, gitgide artan zorluklara düşeceği sanılmaktadır. Fazla olarak askerler, çok gizli üslerinin ve uzay aracı fırlatma rampalarının üzerinde, kimliği bilinmeyen cisimlerin biraz sıkça bulunmalarından endişelidirler. Onlar açıkça, batının veya Çin'in casusluğunun söz konusu olmadığını bildikleri gibi, çok ciddi bir şekilde bu makinelerin, dünya dışı kökenli olduğunu, bir uzay uygarlığı tarafından, Sovyet ordusunun stratejik noktaları üzerinde gözlem hizmetinde bulunmak üzere gönderilmiş olacaklarını düşünmektedirler.

UZAY TESİSLERİNİN ÜZERİNDE

Youri POSLEPOV, makalesinde olayları tereddütsüz olarak sergilemiş olup, başlıca pasajlarını ilk çevirenler biziz. «Üç yıldan beri UFO gözlemleri, doğu Sibirya yakınlarındaki OUSTO - İSHİMSKOE askeri üslerimiz gibi, «SVERDLOVSK, TUYRATAM, PLESETSK...» uzay tesislerimiz üzerinde çoğalmışlardır. Bir çok raporlar, bu esrarengiz varlıklar hakkında tanıklık etmişler ve bunların analizi, hiç bir şekilde doğal veya atmosferik olayların söz konusu olmadığını ispatlamıştır. İnsan üstü bir zekâ, bu makinelerin meydana çıkmalarında başkanlık etmekte olup, genel kurmaya göre Sovyet avcı uçaklarının bütün de-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

gerli çabalarına rağmen bu gün hic bir sey, bu tezahüratı durduramamıştır...» Gizli PLESETSK üssünden general HENSK, bu konuda keşin konuşmaktadır. «Esasen bazılarının görevi bilinmez durumda kalan askeri uydularımızdan çoğu, bu COSMODROM'dan atılmışlardır ve PLESETSK'de esrarengiz gözlemler çok savidadır. 1976 Haziranında bir taktik telekomünikasyon COSMOS'larından birinin hareketinden önce, üssün üzerinde acayip olaylar meydana gelmiştir. Çok berrak bir gece olan 7 Haziran'da parlak bir silindir zincirinin resimleri üssün teknisyenleri tarafından çekilebilmiştir ki, ışıklı doğal bir olay nazarı itibare alınamayacak olan bu sebeple herkes tanık olmuş bulunuyordu. Acayip silindirler, onların yirmi dakikaya yakın süren, esas gözlemin hedefi olduğu sanılan fırlatma tesislerinin üzerinde manevra yaptılar. Nihayet gemiler dağıldılar ve gözden kayboldular. İki avcı uçağı, onları yakalamak için derhal havalandı, fakat onlara ulaşamadılar. Radyo-plot'lar, belirtici aletlerin, tamamivle bilinmeyen, fakat elektromanyetik kökenli olduğunu sandıkları bir olay tarafından, esrarengiz bir şekilde karşılaştırıldığını farkettiler. Bu ışıklı gemiler zincirinin oldukça uzun bir zaman belirleyen ve izleyen üssün radar tesisleri de, acayip çalışma karışıklıklarını teşhis etmişlerdir. Taktik COSMOS'un fırlatılması arifesinden önce, göreve yeni seçilmiş olan üç teğmen, COSMODROM üzerinde aynı olayı bir kaç dakika süresince fark etmişlerdir. Işıklı bale, bu kez, radarlar tarafından zaptedilememiştir.

GIZLI UYDU

1977 Mayısında, gene aynı üste görülen ve belirtilen, büyük çaplı bir küreydi. Bu küreden, küçük, kırmızımsıtrak renkte ince kenarlı mercik biçiminde cisimler ayrılmış ve daima stratejik tesisler üzerinde yüksek irtifada bir çok manevralar yapmışlardır. Oysa, başka bir gizli elektronik gözlemlerde dinleme uydusunun yörüngeye konulmasına hazırlık yapıyordu. Durdurma uçakları derhal havalandılar ve olaya yaklaşabildiler. İhtardan sonra, acayip mercekssel gemiler üzerine ateş açtılar. Fakat gemiler, ateşten etkilenmemişlerdir. Birdenbire yeşilimsi bir renk alan ışıklı küre, «Çekilebilen askeri fotoğraflar üzerinde görülebilir durumdaydı» küçük Uçandaire'ler tarafından izlenerek aniden hızlandı ve uzaklaştı. Pilotlar, çavuşlarla hız rekabetine girişemediler ve bir kaç dakika sonra, av görevini bırakmak zorunda kaldılar...

Durdurucu uyduların fırlatılmalarının gerçekleştirildiği TUYRA-TAM Cosmodrom'unun üzerinde, aynı acayip olaylar gözlenebilmiş ve en yüksek askeri makamlara verilecek tafsilatlı raporlara konu edilmişlerdir. 1976 yılı Kasımında, yörüngesel bombalar taşıyan bir uydunun hareketinden önce, yerdeki belirtme aletlerinde ansızın, açıklanamayan karışıklıklar meydana geldi. Radar tesisleri çalışmayı durdurdular ve gece olması ile bütün üs, müthiş bir UFO manevrasıyla karşı karşıya kaldı.

BİR ÇOK IŞIKLI KÜRE

Olay, öncelikle doğuda meydana geldi. Bir çok ışıklı küre, büyük bir hız içinde görünüyor ve genip, fırlatma yerinin üstünde, havada dikey olarak hareket ediyor. Fotoğraflar, onların tamamıyla küresel olmadıklarını, fakat, yumurta biçimli özellikler gösterdiklerini saptamışlardır. Düzenlenmiş görünen bir harekete göre, uzay tesisleri üzerinde, bir çeyrek saatten fazla dans etmişlerdir. Sonra yeniden guruplanmış ve doğu yönünde gitmişlerdir. Butun bu zaman esnasında, ussün elektrik tesisleri, açıklanamıyacak şekilde durmuş ve üç avcı uçağı, bu davetsiz konukları durdurmak üzere havalanmaya girişmiş, fakat onlara ulaşamamışlardır. Teşhis edilemeyen gemilerin kaybolmasından sonra, herşey normal duruma geçmiştir.

Bu aynı Cosmodrom üzerinde, küre veya silindir şeklindeki cisimler, çok sık olarak gözlenmiş ve pilotlarla teknisyenler tarafından fotoğrafları çekilmiştir. 1977 yıl Ocagında, gecemi çok berrak olduğu, ne ruzgarın, ne bulutların bulunmadığı bir zamanda, büyük boya uç silindir, yapıların ve uyduların bulunduğu hava alanı üzerinde, altı dakika süresince manevralar yapmışlardır. Bunların fotoğrafları çekilip, rahatsız gözlenmişlerdir. Yükseklik tahminlerine göre, her biri, on metre kadar uzunlukta ve yedi, sekiz metre çapında olabilirler. Mavimsi ve haince gök kuşağı renginde bir ışık yaymaktaydılar.

Hiç bir gürültü işitilmiyordu. Avcı uçağı hemen kalkmamakta ve böyle bir girişimde bulunulduğu vakit esrarengiz gemiler de, ma doğu yönünde olmak üzere, büyük bir hızla kaybolmaktadırlar.

Yuri POSLEPOV, Sovyet askeri Cosmodrom'ları üzerindeki acayip UFO tezahürlerinin misallerini çoğaltmaktadır. Tamamiyle dünya dışı casusluk olarak adlandırılması gereken, bu gayri tabii tezahürlerin tarifini içinde, ileri sürülen duygusalın göstergisi gibi, onun bazı belgelere geçirmiş olduğu sanılmaktadır.

Yuri, çok merdeki incelemesinde, dünyadaki hiç bir kudretin benzer gemiyi düzenleyemeyeceğini ve askerlerimizin bunu bilmediklerini yazmaktadır. O halde, bu cisimlerin, uzayı fethetme denemelerini gözlemek üzere, zekâ sahibi başka bir dünyadan geldiklerine giderek inanılmaktadır.

UZAYIN ESRENGİZ ZİYARETÇİLERİ

UFO'lar askeri ve stratejik yetenekli uydulardan başka şeyle ilgilanmemektedirler. Füzelerin gizli tutulan fırlatılma tarihini kesinlikle bilmekte ve belki de, kendi uzaysal faaliyetleri için bazı tehlikeleri idrak etmiş bulunmaktadırlar. Genel Kurmay, halkın zihnine karışıklık tohumları ekmek için, bu gemilere ait rapor ve fotoğrafları, uzun zaman gizli tutulmuş, fakat emin kaynaklardan öğreniyoruz ki, stratejik tesislerimizin üzerinde manevralar yapan UFO'ların sırrını meydana çıkarma girişimleri için hekes, çok dikkatli bir şekilde incelemelerde bulunmaktadırlar.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Hali hazırda askerî makamlar, uzayın bu esrarengiz ziyaretleri-
nin k'mliklerini keşfetmek için, her şeyi ortaya koymaktadır'lar. On-
larla temas kurmak gerekmektedir, zira onların varlığını kuşkuyla dü-
şürmek, soruna çok birşey getirmemektedir. Onların niyetlerini öğ-
renmek gerekir ve eğer düşmanlıklarını meydana koyarlarsa, kendile-
rinden korunmak gerekecektir.

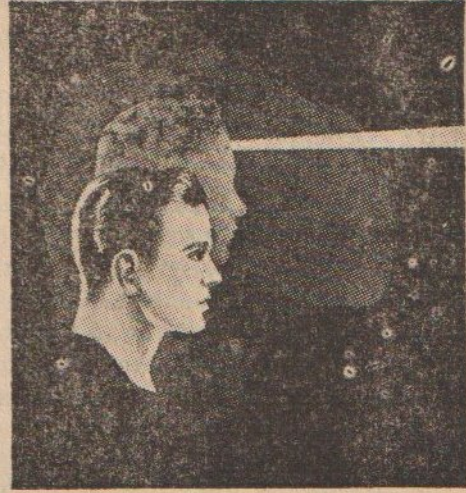
Rüyanın Yapısı ve Yorumu Meselesi

(Baştarafı 17. sayfada)

- hazırlayıcılarından. Spiritualist bir tip olmasına karşılık ma-
teryalist bir rüya anlayışı mevcuttur. Rüya konusunda Freud'dan
çok farklı olmasına karşılık ruhsal gelişimle ilgili metodoloji-
si hocasından çok farklıdır denilemez. Bu nedenle sınıflandırma-
da Yeni-Freudçu bir başlık altında incelenmiştir.
- (2) Bu konunun daha karşılaştırmalı bir tartışması için Bk., Hall
The Meaning of Dreams, Harper Pub., New York 1953. Sembo-
lizasyon bölümü. Fromm da saçma görünen birçok rüyanın al-
tında nasıl büyük bir bilgelik yattığına dikkati çeker. Jung içi-
mizde bir «iç bilgelik» (inner wisdom) olduğunda ısrar eder. Bu-
günkü sembolizm anlayışımız Sadıklar Plânı'nda bulunabilir. Be-
nim kişisel görüşüm bilginin elde edilmesinin bir cehit faktö-
rünü gerektirmesini ilişkin bir evrensel kanunun muvacehesin-
de rüyada bir bilmece tipi oluşumun kastı olarak yaratılması-
dır. Çünkü irşad rüyaları için de aynı türde bir sembolizasyon
söz konusudur. Bkz., Sadıklar Plânı, Cilt 2, Ruh ve Madde Yay.
İstanbul 1984.
 - (3) Second Penguin Krişnamurti Reader.
 - (4) Impossible Question, Krişnamurti, Pel. Books, London 1972.
 - (5) Edgar Cayce On Dreams. Cayce'in trans altında rüya yorumlama
tekniklerinin bize kazandırdığı en önemli sonuç, rüyaların serbest
çağrışımla bulunabilecek subjektif bir sembolizasyona sahip ol-
duğudur. Bu fikir zaten ortaya çıkmıştı ama Cayce gibi, tama-
men farklı bir yaklaşımda da bu sonucun insanlara ulaştırıl-
ması gerekiyordu. Kanımca Cayce'in mesyncunun en önemli yön-
lerinden biri, ortaya çıkmış olan rüya yorum tekniklerine meta-
fizik bir kanıt getirmesidir. Örneğin Cayce ile Fromm, Faraday,
Rossi vs. karşılaştırmak çok eğlendirici olabilir. Duru-görü rü-
yalarını saymasak Cayce'in rüya yorum anlayışı bunlarla ta-
mamen aynıdır.

Tarihteki Gizemli Rüyalar

■ Jacques DEGAS'dan
Yavuz KESKİN ■



Uyku halinin ve de uyku esnasında zuhur eden şuur hallerinin, acayip türden deneyler için ayrıcalıklı anlar olan olabileceğini bugün artık hiç kimse tartışmamaktadır. Beden uykuda dinlenerek kendini yenilediği sırada zihin de faaliyetini sürdürmektedir, fakat bu faaliyet, uyanıklık halinde tâbi olunanlardan tamamen farklı yapı ve kipliklere (modalite) uygun olarak yürümektedir. İçerdiği o gitem dolu gelişmeler, ikinci psişik hayat diye de adlandırılabilir olan rüyanın ne kadar büyük bir zenginliğe sahip olduğunu göstermektedir. Rüya uyarıcı niteliğiyle zuhur ettiğinde ve de zaman kavramını olduğu kadar mekân kavramını da alt üst ettiğinde insan, gecenin, kapılarını kendisine hangi gizemli boyutlara kadar açacağını merak etmektedir.

Ama yine de bu, uyuduğumuz sırada tezahür eden şu «Açıklanamaz»ın çeşitli görünümünden sadece biridir. Tarihte ve gelenekte, bazı rüyaların yol açtığı çok daha gizemli başka olaylar da mevcuttur.

Rip Van Winkle Efsanesini herkes duymuştur. Bu öyküye hemen her yerde rastlanmaktadır. Muhakkak ki şuradan buradan içine sızmış unsurlar yüzünden metninde değişmeler meydana gelmiştir, ama genel senaryosu hep aynıdır. Rip Van Winkle, tembelliğiyle ve öğle uykusuna düşkünlüğüyle tanınmış, kendi halinde, iyi bir insandır. Çocuklar, —tabii ki patronları da!— en çok sevdiği işle (uyku) meşgul olmasına fırsat vermedikleri ve devamlı surette rahatsız ettikleri için, adamcağız bir gün ikindi vakti şöyle rahatça uyuyabilmek üzere kendini tepelere atar.

UZUN BİR AK SAKAL

Kendine güzel bir yer bulur; ağacın b'rine rahatça sırtını dayar ve hemen ardından da uykuya dalar. Ta gün batıncaya kadar uyur.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Uyanıp da kendini uzun ak sakallı halde görünce öyle bir şaşırır ki Sanki uzun, ama çok uzun zaman hareketsiz kalmış gibi zoriukla ayağa kalkar. Kolları, bacakları uyumuştur. Uykuya dalarken, nisbeten gençti, ama şimdi ise ihtiyarır. Köye donerken yolda kimse-leri tanıyamaz. Evler bile aynı evler değildir. Oup biteni anlamak için gelip geçenlere sorular yöneltir.

O günkü tarihi söylerler kendisine. Kulaklarına inanamaz. De-mek 107 yıl uyumuştur! Çevresindekilere Rip Van Winkle adlı birin-den söz edildiğini duyup duymadıklarını sorar. Tabii, diye cevap ve-rirler, çok uzun yıllar önce bu isimde akı almayacak kadar tembel biri varmış. Bir gün ortadan kayboluvmuş ve bütün aramalara rağ-men bulunamamış. Bunun üzerine, tembelliği yüzünden alay konu-su haline getirildiği köyünü terkettiği sanılmış.

Rip Van Winkle'in öyküsü gerçekten bir efsane midir acaba? Yoksa sırf tembelleri korkutmak için uydurmuş eğitici bir öykü müdür söz konusu olan? Bazı kimseler buna inanmaktadırlar. Fakat, gizemli kaybolmalar konusu bir kitabında —çoğu açıklanamaz nite-likli spatyo-tamporel (uzaysal zamana değin) olaylara ait —acayip uyku olaylarından oluşma uzun bir liste sunmakta olan Amerikalı araştırmacı Bayan Ishabel Thompson hiç de öyle düşünmemektedir. Za-ten aynı öyküye hemen hemen yerkürenin her yanında rastlanması olgusu bile tek başına insanın kafasını alt üst etmeye yetmektedir.

Tembelliğin yol açtığı zararları ortaya koymanın bin türlü yolu vardır. Bu da göstermektedir ki Van Winkle'nin öyküsü de konunun ötelere geçmeye everişlidir. Bayan Thompson'un belirttiği gibi «öykü, birbirleriyle hiçbir zaman ilişki içine girmemiş toplumlarda bile yaygın olan bir masalın en yetkin örneğidir. Pek sık görüldüğü gibi, bu öykü, halkın hâfızasını pek iyi bir biçimde ortaya koyacak miktarda acayiplikler veya gariplikler sergileyen olayları yansıtmak-tadır.»

Zira Rip Van Winkle, zamanın içinde böylesine muazzam yol katetmiş tek uykucu olmaktan uzaktır. Eski kayıtların birçoğunda, birkaç saat uyumak üzere uykuya dalıp ta yıllarca sonra uyanmış bir sürü insan örneğine rastlanabilmektedir.

ISHABEL THOMPSON

Örneğin, Ishabel Thompson XIV ncü asırda yaşamış olan Olaf Bjornson adlı bir İsveçliden söz etmektedir. O yıllara ait anlatılara göre —bu anlatılarda olaya, hiç de öyle insanı ayakta uyutan cinsten bir masal gözüyle bakılmamaktadır— bu İsveçli 1382 yılında, kış mevsiminin ortasında uykuya dalmıştır. Uyandığında bir gece kadar uyduğunu sanan adam evinden dışarı çıkınca çevrede her şeyin köklü bir şekilde değiştiğini farketmiştir. «Bir gün önce», yani uyumak üzere yatağa uzandığı gün mevsim kış iken (Aralık ayı) uyan-dığında kendini ilkhabar mevsiminin içinde bulmuştur. Evinin çevre-

leyen ağaçlar fil'zlenmiştir. Evinin yakınlarında rastladığı insanlar onu görünce şaşkınlıktan donup kalmışlardır, çünkü onun kaybolduğunu, yok olup gittiğini sanmaktadırlar.

Kendisine, sekiz yıl önce bir sabah vakti oralardan geçmekte olan *komsularının gözleri önünde evinin gizemli bir şekilde temelden yoklara karıştığını anlatmışlardır*. Geceleyin yağmış bulunan ve Olaf'ın bir gün önce bulunduğu yeri ve de ahşap evini kaplamış olan kardan başka birşey yoktur ortada, evden eser yoktur. Bunun, şeytan işi veya cin işi olabileceği sanılmış ve o günden itibaren de korku içinde oralardan uzak durulmuştur. Ancak, bahar mevsiminde ve aylar sonra karlar eridiğinde yine hiçbir şey bulunamamıştır.

Kayboluşundan sekiz yıl sonra işte tekrar gözler önündedir Olaf! İhtiyarlanmamıştır ve evinde de her şey yerli yerindedir. Çanaktaki sütü bile bozulmamıştır. Sadece köpeği büyük bir korku haliindedir ve zaten ertesini gün de açıklanamayacak bir şekilde ölmüştür. Pekivi ne'ler olup bitmişti? Bjornson'un uykuyla geçen bir gecesi, diğer insanlar için normal bir şekilde akıp gitmiş olan sekiz yılı tam anlamıyla «silmisti». Olan bitene bir anlam veremeyen ve bir büyüye kurban gittiğine inanan adamcağz bunalıma düşüp günden güne gücünü yitirmiş ve bu tuhaf serüvenden bir yıl kadar sonra da ölmüştür.

Buna benzer başka bir olay da XVII nci asırda İngiltere'de cereyan etmiştir. Bu örnekte de yine, yazar Thomas Darst olayı son derecede ciddiye alıyor görünmektedir. Şekerleme yapmak üzere Norwich dolaylarında karda uykuya dalan bir adam, Bjornson ile aynı veya aynıya yakın şartlar altında, tam üç yıl sonra uyanmıştır. Yine Bayan Thompson, XVII nci asırda S'esvig'de başından, diğerlerine benzer nitelikte, bir macera geçmiş olan Hartmund Grea adlı bir Alman'dan söz etmektedir. Ama bu Alman büyücüydü ve onun için de çevredekilerce cehenneme bir ziyaret gezisi yaptığı düşünülmüştü.

ZAMAN İÇİNDE YOLCULUK

Cereyan ettikleri zamanlarda insanların, gerçekliğinden şüphe bile etmedikleri, fakat bugün çocuk masalı savılmaktan öte geçemeyen ve de Avrupa'nın dört bir yanında rastlanan şu gizemli uyku olaylarının asıl anlamı nedir? Bayan Thompson'un ifadesiyle, bu olayların kahraman'arı birkaç saatte sanki «*zaman içinde seyahat etmiş gibi bir görünüm arzotmektedirler*. Belli bir anda boyutumuzdaki bir fayın (çatlağın) üzerinde mi bulunmuşlardır dersiniz? Veyahut ta, uydukları yerde onları, saatleri bizim iki, üç yılımıza veya daha fazlasına denk *paralel bir aleme sevk eden* birşeyler mi cereyan etmiştir acaba uykularında?» Amerikalı araştırmacı kafamızda iki olasılığın şekillenmesine zemin hazırlamaktadır böylece. Veyahut ta bu insanlar, *baska bir evrene, işleyiş tarzı bilinmeyen bir süreç yardımıyla fırlatılmışlardır*. Fakat bu olasılık çok fantastik görünmektedir.

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

dir insana, muhayvile bile bunu kavramakta acze düşmektedir. Dahası, en azından İsveçliye ilişkin olavda bile, ilgili ortam olaydan etkilenmiştir. Geriye dış etki olasılığı kalmaktadır. Ama pekiyi, müdahale eden kimdir veya nedir?

KÖTÜ BİR PERİ

Bunlara benzer şeylere yer veren masalarda olaylar hep büyücülerin veya sihirbazların başlarına gelmektedir. Bunlardan da ya şeytan, ya da —sıradan insanların anladıkları şekliyle— zaman ve mekanı etkilevebilen acayip güçlere sahip Ecinni Taifesi'nin şakacı üyeleri sorumlu tutulmaktadır. Demek ki, bir gece içinde, cinin biri sizi hileleriyle bir ormanın veya bir dağın kuytu köşesinde yıllar boyunca yaşamaya pekâlâ itebilmektedir. Kötü bir peri ve hempaları size saatlerce mehtapta pekâlâ göbek attırabileceklerdir. Yorgunluktan bitmiş bir halde çimenler üzerine yığıldığınızda veya evinizde görünüşü açtığınızda aylar, hatta yıllar geçmiş olabilecektir. Ama antik folklorun bu sakinlerine bugün pek az insan inanmaktadır. Efsane, mantığı tedirgin ediyorsa, o zaman insan onun gerçekten efsane olmasını yeğlemektedir.

Hicbir şüpheye yer vermeyecek nitelikteki çok daha modern olaylara ilişkin öyküler arasında benzerlikler kurmak pek cekici gelmektedir insana. Uvku olavlarının kahramanları zamanda değil, fakat mekânda yer değiştirmektedirler. Maceraları iste bu bakımdan son derece sasırtıcı ve tamamen açıklanamaz niteliklidir. Pek az işletilmiş olağanüstü bir maden ocağı savılabilecek olan «da Mémoire des OVNI» (UFO Anıları) adlı eserinde Jean Bestide kaçırılma ve şuur yitirme olaylarına ayrılmış bölümde bu türden bir sürü olaya yer vermiştir. Birkaçını sunmakla yetiniyoruz.

«1 ŞUBAT 1960 günü saat 23.30'a doğru bir izadamı Buenos Aires'ten Bah'a Blanca'ya gitmektedir. Menekse rengi yoğun bir simşegin etkisiyle gözler kamaşmıştır. Ne olduğunu anlayamamış olan adam uyandığında kendini bir çayıra uzanmış bulur. Saatine göre vakit geceyarısıdır.» Arabasını bulamaz, onun için de en yakın polis merkezine otostop yaparak gider, ancak geçtiği yerleri tanıyamaz. Kendisine yine Ariant'in'de, fakat Bahia Blanca'nın 1500 km. uzağında bulunduğunu söylerler. Böylece uykusu ona gizemli bir şekilde 3 000 km. yol katettirmiş olmaktadır!

1968 yılında, Marcelo Ferraz adlı biri de hanımıyla birlikte Uruguay sınırının yakınlarında yolda bulunmaktadırlar. Birden ikisi de şuurlarını kaybetmişler ve 7.000 km. uzakta bulunan Mexico'da kendilerine gelmişlerdir, hâlâ daha arabalarının içinde bulunmaktadırlar!» Aynı yıl yine, hanımıyla birlikte seyahat etmekte olan Gerardo Vidal adında Buenos-Aires'li bir avukat da Buenos-Aires'in 120 km. güneydoğusundaki Chascomus dolaylarında araba sürmektedir. «Kalın sis belirmiş, ikisi birden şuurlarını kaybetmişler ve ancak 48

saat sonra gündüz vakti, arabalarının içinde, ama yabancı bir ortamda kendilerine gelmişlerdir. Enselerinde biracı hissetmişler ve saatlerce uyudukları izlenimine kapılmışlardır. Saatleri durmuştur. Tekrar yola koyulmuşlar ve sonunda da Chascomus'tan 6.400 km. uzakta bulunan Mexico yakınlarında seyrettiklerini öğrenmişlerdir.»

GİZEMLİ ŞİMŞEKLER

Bastide, bu türden olayların listesini daha da uzatmaktadır. Tabii bunları, imkân ölçüsünde, teyit te etmiştir. Ona göre bunların su götürmez bir şekilde dış müdahalenin, yani gezegendışı müdahalenin eseri olduğunu ifade etmiştir. «Transfer» olaylarının meydana geldiği bu yörelerde tuhaf sis'ler, gizemli şimşekler dikkati çekmekte veya UFO'ların varlığı gözlemlenmektedir. Bu, bir başka açıklamaya daha yol açan bir açıklamadır ve bilindiği gibi, «uçan daireler» konusıyla uğraşanlar bazan, önlerine çıkan Dünyalılara karşı da anlaşılması güç niyetlerle dolup taşmaktadırlar. Fakat başka açıklamalar da vardır şüphesiz. Eshbel Thompson bunlardan spatyo-tamporel türden olanını ele almaktadır. Ayrıca manyetiko-telürik (yerden kaynaklanan manyetizme değin) fenomenlerden de söz edilmektedir.

Burada bizi ilgilendiren husus, zamanda veya mekânda meydana gelen bu transfer olaylarının uyku periyoduna rastlayışlarıdır. İnsan pek tabii olarak, bir yerden bir yere nakli mümkün kılan bu uykunun tam anlamıyla ne türden bir uyku olduğunu merak etmektedir. Dünyadışı bir nedene de bağlı olsa veya bir başka nedenden de kaynaklansa, bu boyut-dışı nitelikli uyku türü yine de üzerinde fazla durulmaya lâyıktır. Belki de bu, evrenin, ileri fizik tarafından şüpheliye bakılan ve tesadüfler tarafından epeydir bazı kimselerin karşısına çıkarılabilecek anahtarıdır. (NOSTRA, Sayı 411, Sayfa 12-14)

Spirit Aktüalite

(Baştarafı 21. sayfada) sında durmakta olan ışıkla nasıl çarpışacağını düşünmeye başladık. Fakat çarpışmadılar. Sarhoş sürücü ışığın sağından geçmeyi becerdi. Araba geldiği gibi yavaşına devam et-

ti gitti. Parlak ışıkta çok geçmeden kayboldu.

Merakımızı yenemeyerek, hep birlikte kalktık gittik yolun kenarına. Şaşkınlık ve hayretler içinde iki yaşındaki oğlum orada bulduk. Her nasılsa, biz

ön balkonda oturmuş konuşurken ve onu uyuyor bilirken, yatağından kalkmış ve arka kapıdan çıkarak buralara kadar gelmişti. O ışık neydi, bilmiyoruz ama oğlumun hayatını kurtarmıştı (FATE'den)

KURGU-BİLİM

M. ALİ USTA

(Geçen sayıdan)

Toplumumuzda elektronik beyin'ler, kompüterler, insanların yaşantıları ile öylesine içiçe geçmiş ki toplumun yeni yapısı bir makine - insan işbirliği halinde gelişme gösteriyor. Örnek olarak şunları sayabiliriz:

Şehir içi trafik düzeni elektronik beyinler tarafından bir tek merkezden yönetiliyor, trafik ışıkları ona göre yanıp sönüyor, görüntü üniteleri yolu ile çeşitli caddelerdeki trafik akışını izleyebilen kompüterler ona göre değerlendirme yapıp, trafik ışıklarına gerekli emirleri iletiyorlar.

Şehir içi demiryolu ile şehirlerarası demiryolunun durmaksızın cereyan eden trafiği yine elektronik beyinler tarafından düzenleniyor, aynı sistem ile yeraltı trenlerinin (metrolar) hareketleri ayarlanıyor.

Su, havagazi ve elektrik sarfiyatını hesaplayan saatler, elektronik beyinler tarafından kendiliğinden okunup hesap edilerek ilgili bankalara bildiriliyor ve o suyu ya da elektriği sarf eden kişi maaşını bir çek halinde ilgili bankadan alırken elektronik sistem yolu ile su, elektrik ve havagazi sarfiyat bedellerinin otomatik olarak kesildiği, aynı şekilde vergilerinin de otomatik olarak kesilerek maliyeye gönderildiğini ve geri kalan kısmın da kendisine verildiğini görüyor.

Bu durum gelişmiş memleketler için geçerlidir, bu halen ülkemiz için bir kurgu bilim durumundadır.

Günümüzün sibernetikçileri ve elektronik beyin uzmanları toplumun hızla gelişmekte olan kompüterleşmiş yapısı karşısında neler yapması gerektiği üzerinde çok durmaktadırlar.

James Martin ve Adrian Norman,1973 yılında yayınladıkları kompüterleşmiş toplum adlı kitaplarında bu konu üzerinde çok durmakta ve şöyle yazmaktadırlar:

... Hiç şüphe yok ki yaşantımız kompüterlerin hızlı gelişmesine uygun bir biçimde değişmeye yönelmiştir. Aynı derecede şu da kesindir ki, artık yeni kanunlar hazırlamak ve yeni bir eğitime geçmek ihtiyacı belirlemekte ve bu devrim ile baş edebilmemiz için yepyeni davranışlarda bulunmamız gerekmektedir. Bu insan - makine işbirliği nereye kadar varacaktır? Kompüterleşmiş toplumun geleceği nasıl bir tablo gösterecektir?

Bunlara en iyi cevapları belki de yine kurgu bilimciler vermekteler. Bu sorulara cevap isteyenler, kurgu bilim kitaplarını karıştırmalı ve bir sonuca gitmelidir.

KURGU BİLİMDE ZAMAN

Kurgu bilim yazarlarının pek sevdikleri konulardan biri de zamandır. Einstein'ın kuramına göre zaman da bir boyut olduğundan değiştirilebilir.

Bu konu kurgu bilimde Wells'in zaman makinası romanı ile başlar. Wells zaman makinası adlı romanında çağımızdan 800.000 yıl öteye uzanmaktadır. Yazar o zamanda insanoğlunun Eloi'ler ve Mardok'lar adında iki ayrı türe ayrılacağını, bu türlerden Eloi'lerin ufak tefek çelimsiz, fakat bilimin doruğuna ulaşacaklarını ileri sürmektedir.

Wells'in Mardok adını verdiği ikinci türün yeraltında yaşadığını, bu varlıkların insana benzemeyen iğrenç bir yapıya büründüğünü, ışıktan körleşmiş kapaksız kocaman kul renkli gözleri, çenesiz soluk yüzleri ile daha da korkunçlaştığını anlatmaya çalışır.

Bu iki türün var oluş nedenini Wells şöylece açıklamaya çalışıyordu :

... Bu ikinci insan türünün yeraltında yaşadığı apaçikti. Toprağın üstünde seyrek görünüşünün gün ışığından yoksun olarak geçen uzun yılların sonucu oluşunu iki güçü nedene bağlayabiliyorum:

Birincisi yaşantılarının çoğunu karanlıkta geçiren hayvanların genellikle ağarmış renkli omalarıydı.

İkincisi baykuş ve kedi gibi gece gezen hayvanlarda çok yaygın bir özellik olan ve ışığı yansıtabilen iri gözlerdi.

İlk anda bana gün gibi apaçık görünen şu idi; bu bütün soruların karşılığını veriyordu. Londra metrosu, elektrikli trenler, tüneller, yeraltı atolye ve lokantalar birer örnektir. Üstelik bunlar gittikçe büyüyor ve artıyorlar, giderek daha derine daha büyük yeraltı fabrikalarına yönelmiş olmamız, bizi bu sonuca doğru gittikçe götürdüğüdür.

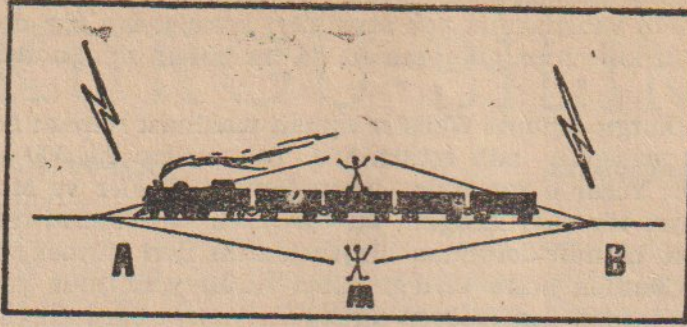
Zaman konusunda bir başka kitap Paul Anderson'un 'Guardians of Time' (Zaman Bekçileri)dir, burada tarihin akışını düzenli tutmak için kurulan bir örgütün çalışmaları anlatılır. Bir kurgu bilim dizisi olan 'Doktor Kim'de, Doktor Kim dünyaya yapılacak saldırıları geleceğe giderek önceden haber alır. 'Sürgündeki Yıldız' adlı kitapta, yalnız bir saniye içinde bir gezegen hakkını kurtarmak için yapılan çabalar anlatılır.

EINSTEIN

Einstein, klâsik fizikçilerin uzay boyutlarını değerlendirirken «statik» bir anlatım içinde kaldıklarını ve bu nedenle de zamanı salt mutlak bir yapı olarak ele almış olduklarını eleştirerek zamanın sürekli bir boyut yapısında olduğunu söyleyerek konuya girer.

Buğünün, hareket eden bir odanın içindeki gözlemci ile hareket etmeyen bir odanın içindeki gözlemcinin uzay boyutlarını nasıl kendilerine göre (rölatif) olarak değerlendirebileceğini çok basit bir tren örneği ile görebiliriz.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)



B noktasından A noktasına doğru hızla hareket eden bir tren düşünelim. Bu trenin üstünde bir gözlemci olsun. Bu gözlemcinin gözlerini dayadığı dürbünün aynalarından biri trenin geliş noktasına yani B'ye, diğeri de trenin gidiş noktasına yani A'ya bakacak biçimde ayarlanmış olsun. Kısaca trenin üstünde bulunan gözlemci B ve A noktasında cereyan eden olayları aynı anda görebilmektedir.

Şimdi de bu trenin önünden hızla geçtiği bir M istasyonunu düşünelim. Bu M istasyonunda da bir gözlemci vardır. Bu gözlemcinin gözlerini dayadığı dürbünün aynaları da tıpkı trenin üstündeki gözlemcinin dürbünü gibi hem B noktasına hem A noktasına bakacak bir biçimde ayarlanmıştır.

Kısaca M istasyonundaki gözlemci de bu dürbünüyle B ve A noktalarında cereyan edecek olan olayları aynı anda görebilecektir. Tren B noktasından A noktasına doğru hızla hareket ettikten sonra diyelim ki saat tam 12'de M noktasından hızla geçerken bu trenin geliş yönü olan B noktası ile gidiş noktası olan A noktasının aynı anda birer yıldırım düşmüş olsun. Acaba bu yıldırım düşme olayını her iki gözlemci de aynı zamanda gözleyebilecekler midir?

M istasyonunda bulunan gözlemci bu olay karşısında bize şöyle cevap verecektir : Evet, saat tam 12'de trenin geliş yönü olan B noktası ile trenin gidiş noktası olan A noktasına birer yıldırım düşmüştür.

Oysa trenin üstünde bulunan gözlemci aynı biçimde konuşmayacaktır. Çünkü tren B noktasından hızla uzaklaşmaktadır. B noktasına düşen yıldırımın ışığı tren B noktasından hızla uzaklaşmakta olduğundan trenin üstünde bulunan gözlemcinin dürbününün aynalarına biraz geç yetişecektir. Bu nedenle de trenin üstünde bulunan gözlemci şöyle diyecektir : Saat tam 12'de trenin gidiş yönü olan A noktasına bir yıldırım düştü, bundan birkaç saniye sonra da trenin geliş yönü olan B noktasına bir yıldırım düştü. Bir an için bu trenin saniyede 300.000 km. süratle hareket halinde olduğunu düşünelim, o zaman B noktasına düşen yıldırımın ışığı hiç bir zaman trenin üstünde bulunan gözlemcinin dürbünlerinin aynalarına yetişemeyecektir. Çünkü tren saniyede 300.000 km. hızla gitmektedir, ışığın hızı da aynı hızda oldu-

ğundan aralarındaki mesafe devamlı aynı kalacaktır. Bu durumda trenin üstündeki gözlemci şöyle diyecektir : Saat tam 12'de trenin gidiş yönü olan A noktasına bir yıldırım düştü, fakat trenin geliş yönü olan B noktasına hiç bir yıldırım düşmedi.

Oysa ortada bir gerçek vardır. Her iki noktaya da birer yıldırım düşmüştür. Yukarıdaki olay şunu göstermektedir ki, insanın şimdi diye tamamen kendine a.t olarak değerlendirdiği an evrenin bütün kısımlarında şimdi değ.ldir. İşte Einstein bu durumu belirtmektedir. Her koordinat sisteminin kendine has bir zamanı vardır.

Şu çok basit tren örneği bizim önümüze çok ilginç bir yeni boyut çıkarmıştır. Bu yeni boyutta hareket eden trenin üstünde bulunan gözlemcinin yaşadığı zaman boyutuyla istasyonda bulunan gözlemcinin yaşadığı zaman boyutudur.

Saat tam 12'de M noktasından geçerken iki yıldırım düşmüştü, yani saat tam 12'de trenin üstündeki gözlemci de istasyondaki gözlemci de aynı mekanda bulunuyorlardı. Aynı mekanda bulunan iki insanın ayrı ayrı zamanları olabilir mi? Olayımızda gördük ki oluyor. Trenin üstünde bulunan gözlemci tren 300.000 km. hızla gittiği anda B noktasına düşmüş olan yıldırımı göremiyor. İşte en önemli nokta da burada, trenin hızlı gitmesinde.

Ünlü bilim insanı Einstein de zaten bu noktaya değinmek istiyor; «Yaşamakta olduğunuz ve sizin şimdi ya da sonra diye değerlendirdiğiniz an, gerçekte sizin sahip olduğunuz hıza göre şimdi ya da sonra diye değerlendirilmektedir. Eğer sizin sahip olduğunuz hızdan çok daha büyük bir hıza sahip olan başka bir koordinat sistemi varsa onun yaşadığı şimdi ya da sonra durumları sizinkinden çok farklı olacaktır» diyor.

Pekâlâ zamana dördüncü boyut adını vermekle bilim ne kazanmıştır? Bilim evreninin kazançları o kadar çoktur ki ulaşılan sonuçların yalnızca başlıklarını vermemiz yetecektir. Şöyle ki :

Evren statik değil, dinamiktir. Yıldızların dönüşü nedeniyle bir elektromanyetik alan meydana geldiğinden evren içinde bütün hareketler sapmaya uğramaya zorunludur. Evren içinde en kısa yol düz bir çizgi değil tam tersine bir eğridir. Parantez içinde şunu da söylemek gerekir ki, bir çok kimse bunu uzayda geçerli olarak görür, bu dünyamızda da geçerlidir. Buradan Amerika'ya düz bir çizgi çekilemez, böyle bir çizginin ucu Amerika'ya değil uzaya gider, nedeni dünyamızın yuvarlak oluşudur.

Zaman boyutu süreli olduğu için evren içinde hareket eden her varlık kendi hızı ölçüsünde zamanı kısaltır. Bu son söylediğim zümle kurgu bilim bakımından çok önemlidir. Bunu şöyle açıklayabiliriz : Yeryüzünde hızla hareket eden bir füze içinde bulunan bir pilot çok büyük bir hızla (tabiidir ki bu çok büyük hız bizim için çok büyüktür o zamanın normal bir hızıyla) evren içine daldığından kendi zamanını kısaltacaktır. Diyelim ki bu pilot uzayda bu hızla iki yıl kadar sü-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ren bir yolculuk yaptıktan sonra yeryüzüne dönmüş olsun, kendisi yalnızca iki yıl yaşlandığı halde füzenin atıldığı hava alanında oğlunu sakalları bir karış uzamış, beli iki büklüm bir iht.yar olarak bulacaktır. Bu da pilotun kısa bir seyahat sonucu geleceğe gitmesi olmuyor mu? Gayet tabii pilot gelecek yıllara gitmiştir.

Ünlü bilgin George Gamov bu konuyu güzel bir şiirle süsleyerek şöyle açıklar :

*Mis Bright adında genç bir kızın
ışktan fazla hızı vardı
bir gün çıktı yola
Einstein'in yolunda
bir gece evvel, dönüp geri geldi.*

Birçok bilim adamları Einstein'in teorilerine karşı bir şey diyememekte, ancak hiç bir zaman san.yede 300.000 km hıza erişemeyeceğimizi söylemektedirler.

Bir taraftan da bir kısım bilim adamları foton füzesi üzerinde çalışmaktadırlar.

Foton füzesinin teknik meseleleri üzerinde durmayacağız. Bilim adamlarımızın foton füzesi hakkında söyledikleriyle yetinelim : Foton füzesi yapıldığı anda bu füzenin hızı, hemen hemen ışık hızı kadar olabilecektir. Saniyede 300.000 k.m. Bu hız ile gezegenlere gitmek hiç bir problem olmayacağı gibi, kendi galaksimiz içindeki diğer yıldızlara, hatta diğer galaksilere de insanoğlu adındaki varlığın ulaşabilmesi olanağı doğacaktır.

Ayrıca bilim alanında şöyle bir fikir de var: Bu fikre göre *uzayötesi* denilen bir yerde (bir ortamda) hiç bir hız sınırı yoktur. Uygun bir biçimde enerji kullanarak ne kadar muazzam olursa olsun istediğimiz bir hızda hareket edebilirsiniz ve belki de birkaç saniyede olağan yöntemlerle ancak iki yüzyılda gidebilecek bir noktada bu hyperspace'e girerek gideceğiniz yere gider ve tekrar hyperspace'e girerek geri dönebiliriz. Bu yolla belki de foton füzelerine bile gerek kalmayacak. Çalışmalar sadece bu kadar değil, bir de Tachyon uzay gemisi düşünülmektedir. Bu uzay gemisi ve içindekiler Tachyon'lara dönüştürülecek ve bu gemi hiç bir hızlanma belirtisi olmadan ışık hızının 1000 katına varan bir hızla hareket edecektir ve bir günden biraz fazla bir sürede Alpha Centauri'nin yakınına kadar gidebilir ve orada tekrar normale dönüşür.

Görüyoruz ki kurgu-bilimciler burada da bilim adamlarına birleşmişlerdir. Bizim asıl konumuz geçmişe ve geleceğe gitmek, geleceğe gitmeyi gördük. Işık hızıyla bir seyahatten dönen insan geldiğinde dünyayı kendi yaşadığı tarihe göre gelecekte buluyordu. Bu ışık hızıyla zamanın (kendi zamanının) durması yoluyla oluşuyordu. Hız arttıkça zamanın yavaşladığını ve ışık hızına eriştiğimizde de zamanın durduğunu biliyoruz. O halde ışık hızını geçtiğimizde her an bizi geçmişe götürecektir, bu da zaman makinasının oluşum biçimini açıklar.

NİÇİN KURGU - BİLİMCİLERİN ÇOĞU BİLİM ADAMIDIR?

Geleceğe yönelik bilimsel çalışmaya girişen ya da teknolojik bir buluş üzerinde uğraşan insanın başarıya ulaşabilme şansı onun bilimsel yeteneği kadar yaratıcı gücüne de bağlıdır. Yaratıcı güçten yoksun olan araştırmacılar edindikleri bilgileri kafalarının içinde bir ansiklopedi gibi saklayabilirler. Kendileri ne bir şey sorulduğunda insanı şaşırtacak kadar ayrıntılı bir biçimde bu bilgileri aktarabilirler. Ancak yaratıcı güçlerini kullanamadıkları için edindikleri bilgilerden es'lenerek gelecek zamana doğru atılım yapamazlar ve gelecekteki bilimsel ve teknolojik evrimi ç'zemezler. Böyle bir yönelimde bulunabilmek için o araştırmacının her şeyden önce hayal gücünü kullanabilme yeteneğine sahip olması gerekmektedir. Hayal gücünü kullanabilen araştırmacı bilgi alıcı antenlerini geleceğe yöneltmiş kişi demektir. Elde ettiği bilimsel bilgi ve teknolojik bulguların ileride ne gibi gelişmeler gösterebileceğini bu antenleriyle zamanın önüne atlayıp saptamaya uğraşan kişidir. Burada daha da önemli olanı kendisine yapacağı katkıdır. Kendi bilim dalında ne gibi aşamalar olabileceğini kolayca kavrayabileceğinden, bu konu üzerindeki çalışmalarını derinleştirir, diğer dallarda da ileride ne biçimde yararlanabileceğini göz önüne alarak tüm bilimsel ve teknolojik gelişmelerin yakın gelecekteki durumlarını res'lendirmeye çalışır. Kısaca yarın ya da öbür günleri bugünden çizibilme işine girer.

Kendi uğraşı alanındaki gelişmeler umduğu teknolojik düzeye ulaşmamış ya da diğer bilim dallarındaki çalışmalar istediği aşamaları gösterememiş olabilir. Beklediği bilimsel sonuç henüz çok uzaklarda gibi görülmektedir. O zaman yine hayal gücü yardımına yarar. Laboratuvarından çıkıp yazı masasının başına geçer, geleceğin dünyasını hikâye ya da roman biçiminde anlatma çabasına girer. Kurgu-bilim yazarları arasına girer. Kafasının içinde yarattığı halde, teknolojik eksikliklerle uygulamaya koyamadığı buluşlarını makinelerini ya da bilimsel gerçekleri roman kahramanlarına yaptırır ya da buldurur. Hayal gücü durmaksızın çalıştığı için kendi küçük laboratuvarı yerine romanında istediği büyüklükte ve teknik düzeyde bir laboratuvar çizip gelecekte neler olabileceğini böylece anlatma çabasına koyulur.

Yirminci yüzyılın sonlarına yaklaştığımız şu gün'erde bilim'n hayal ürün'leri ile yakınlaşmakta olduğu bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır. Bir zaman'ar hayali geniş bazı yazarlar'n ve bunların okuyucularının ilgilendiği konular, artık hükümet yetkililerinin ilgisini çekmekte, bu konular ciddi tartışmalara sebep olabilmektedir.

Bunun neden'leri şöyle açıklanmaktadır. Yirmibirinci asır artık insanlar üzerindeki etkisini arttırmıştır. Kurgu-bilim birçok yönden yaşamımıza girmiş bulunmaktadır. 1940'larda, 1950'lerde de teknolojik gelişmeler oluyordu, fakat bu gelişmeler oldukça ağırdı ve uzun

(Devamı 47. Sayfada)

Küçük Trianon Olayının İzahı

● Dr. Bedri RUHSELMAN ●

(Geçen sayıdan devam)

Her şey plân ve program dahilinde akıp gider. Bundan ötürü kâinatatta mevcut bütün varlıklar, kendi kudretleri ve vazife plânındaki icapları oranında kendilerine düşen işleri otomatik veya idrakli olarak yapmakla yükümlüdürler. Bu bahsedilen yükümlülüklerin başında gelen en mühim bir vazife de, varlıkların birbirini ve kendilerini kendi yetenekleri kadar yetiştirmek ve onları daha yüksek bilgi ve idrak sahalarına çıkabilmeye hazırlamaktır. Bu en kaba ve dünya örneğiyle bir mektep öğretmeninin yetiştirmekle yükümlü olduğu öğrencilerine inceleme ve düşünmeve sevk yıllarıyla bilgiler vermesine ve onu daha üst idraklere yetiştirmeye çalışmasına benzer. İşte kâinatatta bulduklarını kabul ettiğimiz sayısız ve muhtelif kudret ve tekâmül seviyesindeki varlıklar da böylece kendilerine oranla daha geride olanlara çeşitli yollardan, münasip şekillerde bilgiler, gözlemler vermek suretiyle, onları yetiştirmek ve daha üst idrak merhalelerine hazırlamakla yükümlü bulunmaktadır. Bu varlıkların en kaba örneklerini dünya bedenleri içinde yaşayanlar teşkil eder. Ve yukarıda bahsettiğim öğretmenler bu örneğin başında gelirler. Fakat aslında her bedenli varlık (İnsan ve hatta hayvan) kendi çapında diğerleri için şu veya bu sahada bir öğretmendir. O bu fonksiyonunu bilerek veya bilmeyerek yapar durur. Ama, kâinat yalnız dünyadan ibaret değildir ki, bu yüzden kâinatı diğer varlıkların bu fonksiyonun dışında kalacaklarını düşünmek akıl prensiplerine sığmaz. Ve hele iliyet prensibine hiç uygun gelmez. Şu halde esasen hiç bir bedenli varlığın uzak kalmadığı dış tesirlerin en önemlisi olan bu kâinatın, dünyamıza nazaran ve dünyamız vasıtaları ile görünmez, fakat derece derece idrak ortalaması ile hissedilir varlıklar da gene kendi çaplarında, fakat genel kâinat plânının kadrosu içinde, birbirlerine yukarıda işaret ettiğim şekilde yetiştirirken, aynı zamanda tesirleri altında bulundukları dünya varlıklarını da yetiştirmek ve hazırlamak faaliyetinden bir an bile geri kalmazlar. Bunun için insanlara, idrakleri oranında ve yararlanabilecekleri şekilde dünya vasıtalarını kullanmak, çeşitli ilhamlar, olaylar, tebliğler ve nispeten daha maddî sahalarda gözlemler rüyalar, iç güdüleri ve bir takım zor duygularda hissettirecek, onların idarelerini gene bizzat kendileri tarafından kontrole tutula-

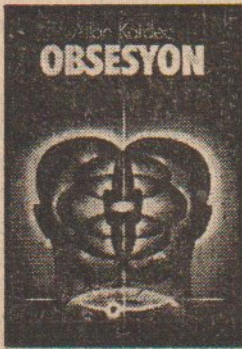
rak, tekâmüllerine yararlı yollarda bulunmalarını temin edici bilgileri verilmeye çalışırlar. Bu suretle insanlık idrakini, bulunduğu basamaktan daha ilerive doğru geliştirmeye yardım ederler. Bunların içinde de gene dünvadedeki varlıklar arasında olduğu gibi, bu vazifevi bilerek veya bilmeden yapanlar vardır. Bu sebeple eğer bir insan bir rüvanın sonradan gerçekleştiğini görüyorsa bu olayı burada naklettiğimiz ışık altında incelemek ve ondan sonuçlar çıkarmakla en akıllıca hareketi varmış olur. Keza kendisini tesir altında tutarak bir büyük felâketten kurtaran bir önsezi ile karşılaşmış ve bunu idrak edebilmiş ise, gene bu ışık dahilinde düşünmek ve hareket etmekle istenen sonuçları ve yararları elde etmiş olur. Gene bunun gibi eğer bir insan, günün birinde münasebetsiz sandığı bir hadisenin, başına gelip gitmesi ile girişmiş olduğu ve hayırlı sandığı bir işin bozulduğunu görür ve o anda canı sıkıldığı halde sonradan o olayın kendisine daha hayırlı bir başka olayı hazırlamış olduğunu idrak ederse, bunu da gene bu ışık altında açıklamakla, alacağı sonuçlarına verimini arttırmış olur. Dergimizin altıncı sayısında* mucize var mıdır? Başlığı altında dostumuz H. Gören tarafından yazılmış bir yazının bazı satırları yeniden okunursa, buradaki sözlerimizle birleşmiş olur.

Küçük Trüanon olayını izah etmek için dünvamızda insanlar tarafından da yapılmakta olan bazı olayları kısaca gözden geçirmemiz faydalı olacaktır. Bazı insanlar vardır ki, bunlar hususî ve ileride bütün şartları ile izah edeceğimiz bir teknik ile tabii görünmeyen ve tabiiat üstü fakülta bazı olayları meydana getirirler. Meselâ bir hint fakiri kendisini sevredenlere bir ipi, yerde kıvranan bir yılan gibi gösterebilir. Bir innoizörün uvuşturduğu süjesine adı cesme suyunun keskin bir alkol olduğu fikrini aşılayabilir ve hatta bu suyu ona icirmekle de süjesini adamakülli sarhos yapabilir. Bir fasinatör, yani hakiki menası ile bir göz haçcı (halkheba deñi) bir insana hakikatte mevcut olmayan bir sevil, meselâ 10 santimetre boyunda kırmızı külahlı, 5 santimetre uzunluğunda beviz sakallı, turuncu ceketli, koca pabuçlu gümrüş ve bıyıklı bir adamı hakikatte varmış gibi gösterebilir... Rütün bu olaylar yüz binlerce defa tekrarlanacakları olaylardır... Ve nihayet, iki vafatın dost birbirlerini sıkıca düşündükleri sırada düşüncelerini rüvâlar halinde birbirlerine nakledebilirler. Rütün bu hallere ait gözlemler Ruh ve Kâinat kitabında mevcut olduğu gibi dergimizde de bunlardan bol bol verilecektir.

Simdi madde durumu bakımından tesir imkânları çok dar ve sınırlı olan insanların yapabildikleri bu olayları acaba daha yüksek madde imkânlarına sahip bedensiz varlıklar yapamazlar mı? Ve neder yapamazlar? Bilâkıs onların ellerinde, hem tekâmüllerinin uygun durumları, hem de kullandıkları madde akıcılığının zengin imkânları yüzünden bu olayların yüzlerce ve hatta daha ilerdekiler için milyonlar ve milyarlarca ve daha üstün şekil ve değişiklikleri yapmak (*) *Ruh ve Kâinat Dergisi* (Lütfen sayfayı çeviriniz)

İmkân ve kudreti daima mevcuttur. Ve onlar bu tesirleri, biraz yukarıda bazılarında bahsettiğim şekil ve tarzlarda kullanarak, gene yukarıda bahsettiğim maksat ve hedeflerine ulaşırlar. Meselâ gerçekleşen rüyalar gibi. İşte bu tesirler arasında önemli olanlardan biri de insanlara ferden veya kütleler halinde ve yüksek maksatlar uğrunda bir takım imajlar göstermek ve bu imajların insanlarca çeşitli yorum faaliyetlerini harekete geçirerek, beşeriyetin istenen tekâmülünde ve idrak artışında belirli hedeflere ulaşabilmesini sağlamak gibi tezahürler gösteren şekiller de vardır. Ve küçük Trianon hadisesi bunlardan biridir.

Demek ki, aslında medyom olan ve otomatik bir vazife ile yukarıdan görevlendirilmiş bulunan bu iki İngiliz bayanı ve bilhassa bunlardan Miss Moberly, insanlığa bu bakımdan ve bu yönden hizmet eden kudretli bir varlığın tesiri altında tutularak, belirli hedefi iyi saptamış bir tertip dahilinde gönderdiği keskin fakat tarihi hakikatlere tamamiyle uygun bazı imajların, yarı uyku halindeki anlarında —tıpkı bir rüyada olduğu gibi, fakat tabii ki rüyadakinden daha çok net ve muntazam olarak— tesir altında tutulmuştur. Nitekim gene aynı tesirin, bu defa başka ve gene aynı maksada uygun olarak görünen kudretine tâbi tutularak, Miss Moberly işini gücünü bırakmış ve tam 9 sene Versay'da ömrünü inceleme ve etüdlerle geçirmiş ve bu tertibin daha şuurulu, idrake daha elverişli ve bundan ötürü insanları daha ziyade ilgilendirici nitelik alabilmesi amacına da aracılık yapmıştır. Esasen bu ilk cehit ve gayretlerin yalnız kendi kudretiyle olmadığını da gözlemimiz bize kısmen göstermektedir. Zira adeta insan üstü deneyecek bir özveriyle bu kadar kendisini bu işe adanmış olan bir insanın ölümine yakın, yani yirmi sene sonra herhangi bir nefsaniyete kapılarak bütün toplanmış eserlerini imha etmeye kalkışması da bu son görüşümüzün bir delilini teşkil eder. Gene bu halin üst bir tesirle düzenlenip, tatbik edildiğinin başka bir delili de, Miss Moberly'nin en yakın ve güvendiği dostlarına ve olayın bütün unsurlarını yok etmelerini söylemesine rağmen, onların bu tavsiyeyi yerine getirmemeleri ve bilakis onun daha geniş surette yayımına aracılık yapmalarıdır.



Kişileri Zorla Kaçıranlar Kimlerdir?

(Baştarafı 11. sayfada)

yarı transparent veya tamamen görünmez oldu. Bazıları da deneyin direkt sonucu olarak öldüler.

Bir tek görgü tanığı bütün deneyi gördüğünü ve konunu güç sahasına sokarak yaralandığını anlattı.

«Küçük deneysel donanma gemisinin çevresinde saat yönünün tersine dönen... geminin etrafındaki havayı gözledim... diğer havalardan biraz daha karardı... bir kaç dakika sonra bulanık yeşil bir sisin ince bir bulut gibi yükseldiğini gördüm. Bunun atomik parçaların cumanı olması gerektiğini düşündüm. İnsan gözüne görünmez olana dek seyrettim. Ve gemi omurgasının tam şekli ile gemi teknesinin altı okyanus sularında inatla kaldı. Saha saf elektrik tabakası ile kaplıydı... maksimum kuvvet yoğunluğuna ulaştığı zaman vücudunun tamamı güç sahası içinde değişti... ve bu sebepten çarpıp yere düşürmedi. Fakat kolum ve elim sadece geriye itildi.»

ABD donanması deneyin yapıldığını inkâr etti. Eğer «görünmezlik projesi» yapılmış olsa bilimsel bir olay olur. Fakat doğal kaybolmalarla mukayese edince bu çok tehlikeli oluyor.

AMERİKAN DONANMASI

Her ne kadar ispat edilirse de Amerikan Donanması görünmezlik ile ilgilendi. 1980 Eylül'ünde bilinen bir şeyi yani radar taramasından kaçarak radar görünmezliği ile deneme yaptılar.

Doğal gücü işe hazırlamak mümkün olsaydı, insanları bir yerden veya uçakları mevcut olukları yerden başka yere bir kaç saniyede sürükler veya onları görünmez yapar, sonra bildiğimiz hayatı tamamen değiştirirdi. Bütün ordular düşmanların ülkesinde beklenmedik bir şekilde ansızın maddelere şebilir, casuslar çok gizli tesisatlarında muhafızlara görünmeden geçip gidebilirdi...

İpucu belki de olayların rastgele oluşunda yatmaktadır. Belki doğal güç yoktur fakat paradoks olarak rasgele yapılmış bir kanun kendi hatırları için hiket garibesi etkiler yaratıyor. Bu hüküm süren bir zekayı. Lockness Canavarı. UFO'lar, büyükayak gibi nümayişleri idare eden bir jokeri ima etmektedir. Böylece tam bir daireye gelmiş bulunuyoruz. Acaba joker, Tanrı mı?, ibis mi?, peri mi?, cin mi? yoksa UFO'mudur?

Araştırmacı Ian T. Sanderson UFO olaylarının boş lâî olamayacağını çok garip sonuçları olduğunu söyledi. Bu bütün Fortean olaylarına uygulanabilir. Kaybolanlar başka bir dünyaya ya da bir yere mi gittiler, yoksa insan akımın ulaşabileceği en uzak yer olan patlamayan bir bölgede mi kendilerini buldular? Eğer kaçırılmalar acentalara atfedilirse, olay en azından kısmen akılda kalır. Bununla beraber kaybolmalar gerçektir.

Bütün garip olaylar açık bir şekilde izah edilinceye kadar bu tip olaylar tanımlanmamış olarak kalacaktır. Ondan sonra kim bilir?

Yaz Ortasındaki Ziyaretçi

● Brenda WILSON

Ben daima şüpheli bir kişiydim. Özellikle UFO'lar, altıncı his ve diğer açıklanmamış olağanüstü görüntüler, RUH, hayalet gibi şeyler hakkındaki duyularım katıydı. Burada yakın zamanda eve geçirdiği evine Shirley'yi ziyarete gittiğimde, teorilerim aklı, pulu bir boşluğa barettiler. Birinevine dedi ki bu ev çalınmış olması nedeniyle elde edilmiş eski bir yapıydı. Evin eski sahibi, onu daima son adıyla anıyordu. Yaşlı tınal bir adamdı. Şahsen hiçbir zaman tanımadım. Fakat benim ailem onbeş sene önce kapı komşusuydu, bu Alan'ın cezasının...

1980 Temmuzunun ortasında o gün, soguk bir yağmur çiseliyordu. Her yazın ortasında yagan yağmur nedeniyle oluşan rutubet kemiklerimizin içine kadar işlerdi. Can sıkıntımızı gidermek için mutfağa oturmuş kanve içiyorduk. Bu arada Shirley'nin çocukları da hançe kestiriyorlardı. Eigenlik çağımız hakkında sözlerle daadık. Biraz buruk ve üzgün. Bizim kuçugumuz, erkek kardeşimizle olan kavgalarını guunsemeyerek anımsadık. Shirley biraz daha kanve aldığı sırada on kapı çalındı. Mısır kapı edebilirsin dedim. Shirley odadan çıkıp, kapıya cevap vermeye gitti. Ve yuzunde garip bir guunsemeye geri geldi. Kim o? dedim. Hiç kimse diye cevapladı. Kapı tekrar çalındığında biraz mantıklı olmaya çalışıyordum. Dışarıdaki her kimse, kapıyı çabuk çabuk, sık aralıklı, hızlı ve sabırsızca çalıyordu. Shirley, gel benimle dedi. Onu kapıya doğru izledim. Sallarak dışarıya çıktı ve çevreyi gözledi. Dışarıda kimse yoktu. Mutiaga dönüp tekrar oturduğum an aynı şekilde kapı çalınmaya başladı. «Pekala» birleri sana oyun oynuyor galiba dedim. Dışarıya yurudüm ve çevreyi gözlemeye başladım. Tekrar geriye dönüyor ve kesinlikle hiçbir şey bulamadığımı bildiriyordum. Shirley bana, ikisinden birini istemeyeceksin dedi. O «bu günlerde böyle yapar. Kim! bu günlerde böyle yapıyor?» diye şüpheli sordum. Mr. Pake dedi basitçe. Hiç olmazsa kimin geri gelmek istediğini, burada kimlerin olduğunu, kendisine sıkıntı veren şeyin ne olduğunu öğrendim.

Kapılar kimin damaya, eşyalar uçmaya meylettğinde, onları emin bir yere kapadık. Küçük şakalar zararlı olmuyordu. Fakat, onun en çok sevdiği şey kapı çalmaktı. Tam bir güvensizlikle oraya oturdum. Ve kahvemün içine küçük kızarmış ekmekler atıyor, arasıra da sıçrayarak «kaba şakacıyı» yakalamaya çalışıyordum. Fakat her seferinde de hiçbir şey görünmüyordu. Öğleden sonrası süresince kapı tıkırtıları devam etti. Bir süre sonra önemsemeye başladım. O sırada Shirley göründü. Akşam üzeri yağmur dindiğinde, kapı tıkırtıları da sona erdi.

(FATE'den çeviren Mehmet ÖNCÜ)

KURGU - BİLİM

(Baştarafı 41. sayfada)

süreler alıyordu. Buna karşın artık hemen her yıl veya hiç olmazsa iki yılda bir teknolojik bir harika ortaya çıkmakta, insanlar da geleceğin bu çok ani ortaya çıkan gelişmeleri karşısında şoke olmamak için kurgu-bilimle ilgileniyor ve kendilerini yeniliklere hazırlıyorlar.

Yazımızı kurgu-bilim konularında olduğu kadar, bilimsel konularda da büyük ustalardan olan İsaac Asimov'un birkaç kelimesiyle bitirelim :

«— En azından değerleri kadar kurgu-bilim de bir gereksinmedir. Kurgu-bilim, insanları değişiklikler konusunda düşünmeye zorlar. İnsanlığı halen elinde olan sorunların değil, çözüme başlayacağı zaman önüne çıkacak sorunların çözümlemesi için çalışmalıdır. Ve bunu yapabilmek için en pratik yol kurgu-bilim okumaktır. Kurgu-bilim okumak ve yazmak uygarlığın yaşayabilmesi için gereklidir.» BİTTİ

HİS REALİTESİ

(Baştarafı 7. sayfada)

vermek, otomatik olarak yaptıklarımızın dışına taşarak değişik şeyler yapıyoruz. Duygularımızı tatmine yönelik olmak üzere bazı faaliyetlere giriyoruz : Müzik, spor, koleksiyon vs. gibi. Üzerimizdeki otomatizma hakimiyetini olduğu gibi kabul edecek yerde, şöyle olsa daha iyi olurdu, ben olsam şöyle yapardım, denmeye başlıyor. Yer yüzündeki kargaşaya, başkaldırmalara, isyanlara ve kural tanımazlı-

ğa her türlü ahlâki ve moral endişelerin dışında spiritleme açısından bakacak olursak, her şeyin insanın içinde bulunduğu realiteyi aşma çabasından kaynaklandığını görürüz. Öyle ki, içinde bulunduğumuz devrede bu uğraş iyice hızlanmıştır. O halde dıştaki yalancı görüntüye aldanmayıp her şeyin hayra yönelik olarak sürüp gittiğini unutmamalıyız. Yeter ki, her şart altında objektif, geçirgen ve bilgi arayışı içinde kalabilelim. (Devam edecek)

YARADAN VE YARATILANLAR

(Baştarafı 26. Sayfada)

TEK, Mutlak, BİR dediğimiz Yaradan'a ulaşmak ve O'nda kaybolmak mı daha makuldür? Yoksa, Spiritüel bilgilerimizin anlatmaya çalıştığı Tanrılık Sistemi, Tanrısal Hiyerarşi içerisinde bulunan RİM'de mi bir plâna ulaşip kaybolmak (o plânda erimek) daha makuldür?

Tabii herkesin inancı kendine... Biz, kimseyi zorlamak durumunda değiliz. Örneğin, nasıl ki, samimi bir tarikat ehli (samimi bir inanç sahibi), karşısındakilere, yürümekte olduğu yolunun kendince haklı bulduğu izlenimleri nakletmeye çalışıyorsa; tıpkı onun gibi biz de aynıını yapıyoruz. Samimi olarak, bize makul gelenleri, sizlere aktarmaya alışıyoruz... Kimseyi inandırmak gibi bir mecburiyetimiz de yoktur...

BAL

• Janice Baker

Bal, çok özel b' r köpekti. O ve oğlumuz küçük Robby ayrılmaz iki arkadaş olarak Jackson'un 9 mil kadar uzağındaki (Kentucky'nin doğusunda) çiftliğimizde yaşamlarının en güzel günlerini geçiriyorlardı.

Av köpeği olmamasına rağmen Bal'ın kuşlara karşı ilgisi gözden kaçmazdı. Bir yaz günü ön balkonda otururken, yuvasından düşmüş küçük bir serçeyi ağzında getirerek önümüze bırakmıştı. O yavruyu kendi kendine uçacak hale gelene kadar besleyip büyütüştük. Özellikle Bal bu olaydan sonra çiftlikteki tavuk ve ördek türünden hayvanların görüp gözetimiyle kendi kendisini vazifelendirmişti. Hemen hemen çoğu zaman civciv ve ördek yavrularının yakın çevresinde bulunur, çiftlikten çok uzaklaştıkları zaman analarıyla birlikte toparlayarak çiftliğe sokardı.

Yaz aylarında bizim yatak odasının penceresinin hemen altında uyumayı tercih ederdi. Her gece onun uykuya dalmadan önce, kümes hayvanlarının kontrollerini yaptıktan sonra gelip pencerenin dibine yattığını işitirdim. Besbelliki bizim yatak odasının hemen yanında yatmakla bizi de korumuş olduğunu düşünüyordu.

1970 yılında Robby 8 yaşında bulunmasına rağmen Bal ile civardaki koruluk ve tepelerde dolaşmaktan çok hoşlanırdı. Biz de yanında Bal olduğu için Robby'nin bu kır gezilerinden endişe duymazdık. Yanında köpek olduğu sürece gözümüz arkada kalmazdı.

Bir sabah Robby ana yolun kenarındaki posta kutusuna gitmişti. Kuşkusuz yanında Bal da vardı. O sırada komşu çiftliğin köpeğini gören Bal köpek arkadaşının yanına gitmek için Robby'nin yanından ayrıldı. İki köpek şosenin ortasında karşılaştıkları zaman, büyük bir kamyon da tozu dumana katarak son süratle onların buldukları noktaya doğru yaklaşıyordu. Bunu gören Robby dona kalmış ve bir anda kamyon her iki köpeği de ezip geçmişti.

Robby'nin üzüntüsünü tahmin edersiniz. O gün akşama kadar, «Eğer çağırıyaydım, seslenseydim, muhakkak o köpeği bırakıp benim yanıma gelirdi ve kamyonun altında kalmaktan kurtulurdu...» diyerek kendi kendini suçladı durdu. Kendisini devamlı olarak teselli etmeye çalışarak, o gece bizim odada yatmasına izin verdik.

Her gece olduğu gibi, o gece de ürkütücü b' r sessizlik vardı ortalıkta. Zaman zaman Robby'nin hıçkırıkları ve iç çekişleri ile uyanıyordum. Birden ağlaması durdu ve âdeta soluğunu tutarak etrafı dinlemeye başladı. Evet, benim de işittiğim gibi Bal'ın her gece alışık olduğumuz ayak sesleriydi. Hatta yumuşacık tüyleriyle ön balkonun tahta döşemesi üzerine uyumak üzere utanışını bile farketmiştik. Aynı şekilde Bal üç akşam ön balkondaki yerine gelip yattı. Sonra bir daha işitmedik onu.

Nasıl olduğunu açıklayamıyoruz ama, Robby, Bal'ın kendisini hâlâ sevmekte olduğunu ve kamyonun altında kalmasından sorumlu olmadığını belli etmek için ölümden sonra üç akşam daha geldiğini anlamıştı. Bundan emindi. (FATE'den)